

Aprill
2006

Nr. 4 (101)

Olevik

ÜLENURME VALLA LEHT

Vallas veel üks uuenenud raamatukogu!

Eelmise kuu eelviimasel päeval käis Tõrvandi raamatukogus vilgas sebumine – mitu kuud väldanud remont ja sellele järgnenud koristus-kolimis-tööd olid lõpusirgele jõudmas. Selleks ajaks, kui soolaleivapeolised saabuma hakkasid, olid Tartu Postimehe reporterid just lahkuda jõudnud – uudis oli nii hea, et äratas ka laiemas üldsuses tähelepanu! Raamatud seisid vastsetel riiulitel kui sõdurid reas, kaunit kaetud suupistelaud ootas, millal avamispeole kogunenud sõbrad-tuttavad oma tervitused ära ütlevad, meie valla kandlevirtuoos Osvald Pähno kõlistas saabumiskohmetuse vaibutamiseks ja sobiva meeleolu loomiseks kannelt kui noor Vane-muine, Jaan Aitaja toimetas n.ö päevajuhina viimaseid korraldusi täita-jagada.

“Kõik, mis me oleme tahta osanud, on vald meile toonud ja teinud sajabrotsendiliselt ja natuke rohkemgi,” väljendas raamatukogu juhataja Marje Jokk oma siirast rõõmu. Mõlemad siinsed töötajad, Marje ise ja Liivi Paumets said enne avamist päris tublisti vaeva näha, iga teos tuli ju ehitustolmust puhtaks vuntsida ja paika panna. Pereliikmedki olid ettevalmistustöödesse kaasatud. Riiulid, kus raamatud uue pesa leidnud, on Marje sõnul samuti erilised – need on Liivi abikaasa Meelise firmas “Melrau” meisterdatud ja tema paika pandud. Pau-metsade pere pisitütar Anet Mariigi on siin palju töötunde teinud ja askeldas ka avamispäeval täiskasvanute hulgas asjalikult ringi.

Raamatukogu pind suurenes tervelt 100 ruut-meetri võrra. Marje väidab, et kõiki soove ja tahtmisi võeti ehitades ja kujundades arvesse ja et nüüd on kõik lõpuks nii, nagu pikka aega on unistatud. Esikus teadetetahvilil oli väljas juba terve leheküljetäis planeeritavaid üritusi – Tõrvandi raamatukogus on alati olnud varmad igasuguseid kirjandus-sündmusi tähistama, lugejate-loojate kohtumisi on võimaluste piires korraldatud. Kooli algkoolipool on Marje sõnul ikka kõigega kaasa tulnud ja omapoolseid ettevõtmisi algatanud. Avamispäevalgi oli siitmaja rahvas kokkutulnuile külakosti toomas

Raamatukogu avamise sinimustvalge lint on äsja läbi lõigatud, nüüd on tervitussõnade lausumise aeg. Vasakult vallavanem Aivar Aleksejev, ehitaja Merko Ehitusteenindus esindaja Raivo Tamm, raamatukogu perenaised Marje Jokk ja Liivi Paumets, kunstnikutöö teinud Irene Sepping, vallavalitsuse töötajad Kaja-Mai Reimann, Sirje Suur ja Ljudmila Hallik.

– esinesid Britt Laatsi laulupoisid ja plokklöödi-mängijad. Nüüdseks on kogu koolipere uued ruu-mid enesestmõistetavalt omaks võtnud. Marje tunneb vist kõiki oma kundesid nagu- ja nimepidi, peab vastavalt vajadusele korda – tundide ajal siia lihtsalt omapäi aega täitma ei lubata ja raamatutele liiga tegema ei lasta. Vanema astme koolilapsed olid muidugi korra üritanud siia kooliaega veetma tulla: see lõbu lõpetati küll kohe ära.

Raamatukogu laiendamine ja remont läks maksma päris ilusa summa, nullidega lõppevates numbrites väljendudes maksis uuenedine 652 000 krooni, sisustamisele kulus sellest 190 000 krooni. Vallaisad ise on selle investeeringuga rahul – raha läks koduvalla rahva heaks. Eesti Põllumajandus-

muuseumi kunstnik Irene Sepping pakkus ruumi-kujunduseks välja hästi erksad toonid. Tegelikult valitsevad ju kogu koolimajahoones kõikjal kirkad ja rõõmsad värvid. Raamatukogul on umbkaudu 600 lugejat, ennekõike muidugi samas majas asuva kooli õpilased, kellest paljudel ilmselt on pärast kooli lõpetamistki raamatukogutädist aiva head mälestused. Eks kõik lugemishuvilised külastajad rõõ-mide ja avaramate võimaluste üle – üks kultuuri-eluline kitsaskoht vallas on jälle oma rõõmustava lahenduse leidnud.

MAIRE HENNO

Reola Kartuliühistu käis Maamessil

Jürikuu eelviimasel nädalalõpul toimus Tartus võimas suurüritus – Maamess 2006. Kolm-neli miljonit maksvate põllumasina- ja tarvikute kõrval oli väljas kõiksugust muudki majapidamises ja metsas tarvilikku tehnikat, aga oli ka ohtrasti toidukauba-tutvustajaid. Meie vallast oli messil ainukesena esindatud Reola Kartuliühistu. Nende boksil oli väljas ühistu kõikvõimalikku toodangut, s.t igasugust kooritud-pakendatud kõõgivilja. Tõmbenumbriks oli meie põllumeeste uudistood – keedukartul vaakumpakendis.

Sellest, mis Reola Kartuliühistus uudist ja kuidas keedukartul sinna vaakum-pakendisse saadakse, räägime pikemalt järgmises “Olevikus”.

Pildil Reola Kartuliühistu juhataja esimees Peeter Leppik promomas ühistu kaubamärki “ÜLE NURME”. Põllumajandusminister Ester Tuiksoo kuulab tähelepanelikult, kuidas ikka käsi mullaseks tegemata perele keedukartuli lauale saab. President Arnold Rüütel (fotol Peeter Leppiku selja taga) on asi juba selgeks saanud.

VALLAVOLIKOGUS

Ülenurme Vallavolikogu VI koosseisu VII istung toimus 18.aprillil. Volikogu istungist võttis osa 13 vallavolikogu liiget, puudusid Jaano Uibo ja Toomas Kivend.

1. Ülenurme valla üldplaneeringut tutvustas AS K&H projektijuht Heiki Kalberg. Otsustati võtta vastu Ülenurme valla üldplaneering ning suunata see avalikule väljapanekule. Avalik väljapanek toimub 2.05 kuni 30.05.2006.a Ülenurme vallamajas (Ülenurme alevik Pargi 2) E-R kell 8.00 – 12.00 ja 13.00 – 17.00.

Avaliku väljapaneku tulemuste avalik arutelu toimub 15.06.2006 kell 16.00 Reola kultuurimajas.

2. Tehti muudatus vallavolikogu 24.08.1999.a. määrusega nr 11 kehtestatud Ülenurme lasteaiade põhimääruse punktis 4 ja sõnastati see alljärgnevalt:

Lasteaed koosneb kuuest rühmast:

sõimerühm – kuni kolmeaastased lapsed;
sõimerühm – kuni kolmeaastased lapsed;
noorem rühm – kolme- kuni viieaastased lapsed;
keskmise rühm – viie- kuni kuueaastased lapsed;
vanemrühm – kuue- kuni seitsmeaastased lapsed;

sobitusrühm – kuhu kuuluvad hälviklapsed koos teiste lastega.

3. Otsustati taotleda EAS-i toetusprogrammist toetust Valge Kõrtsi renoveerimiseks ja garanteerida valla omafinantseeringu projektile "Avalik ateljee loomine ajaloolisse Valgesse Kõrtsi".
4. Nõustuti järgmistest kinnistustest jagamisega:
 - 4.1. Uhti külas Kulli kinnistu – pindala 4,46 ha, omanik Aares Pihho;
 - 4.2. Rāni külas Remmelga kinnistu – pindala 17537 m², omanik Vilve Pruuli;
 - 4.3. Rāni külas Paju kinnistu – pindala 22684 m², omanikud Maie Kelder ja Mart Kelder;
 - 4.4. Laane külas Kakko kinnistu – pindala 49,39 ha, omanikud Lembit Lump ja Peeter Kollom;
 - 4.5. Rāni külas Piiri kinnistu – pindala 82614 m², omanik Jannek Jalajas;
 - 4.6. Reola külas Suitsu kinnistu – pindala 2,58 ha, omanik Merike Aomets ja Jaan Prost-Kängsepp;
 - 4.7. Reola külas Dukka kinnistu – pindala 8,52 ha ja 9,73 ha, omanik Külli Kandi;
 - 4.8. Reola külas Nurme kinnistu – pindala 4,47 ha, omanik Andres Hermet;
 - 4.9. Täsvere külas Hiie kinnistu – pindala 7842 m², omanik Elge Kütt.
5. Nõustuti Reola külas asuvate Karja (pindala 7,0 ha)

ja Nurga (8,97 ha) katastriüksuste jätmisega riigi omandisse ning määrati katastriüksuste sihtotstarbeks maatulundusmaa.

6. Volikogu otsustas mitte nõustuda Rāni külas hajaasustusega alal asuva Aida kinnistu (pindala 7,8 ha, omanik Kalju Paju) jagamisega kaheks eraldi katastriüksuseks.
7. Kehtestati järgmised detailplaneeringud:
 - 7.1. Ülenurme alevikus Peetri ja Kirsioie kinnistute detailplaneering, omanik OÜ Ülenurme Investeeringud, pindala 17,98 ha;
 - 7.2. Lemmatsi külas Lohu maaüksuse detailplaneering, omanik Siiri Tsahkna ja Henno Tsahkna, pindala 1984 m²;
 - 7.3. Rāni külas Pärna maaüksuse detailplaneering, omanik Aime Pärn, pindala - elamumaa 6343 m², ärimaa 5000 m²;
 - 7.4. Lepiku külas Kuru kinnistu detailplaneering, omanik Maarja Sammel ja Raivo Sammel, pindala 2,035 ha;
 - 7.5. Lepiku külas Metsatuka maaüksuse detailplaneering, omanik Kadi Kalvet, pindala 4617 m²;
 - 7.6. Tõrvandi alevikus Tamme tn 15 detailplaneering.

Järgmine vallavolikogu istung toimub 30.mai kell 16.00 Reola kultuurimajas.

REET SAKK, vallasekretär

Korraldatud jäätmevedu

13.märtsit 2006.a kehtib vallas uus jäätmehoolduseeskiri, mis järgib kõiki jäätmeseadusest tulenevaid nõudeid. Jäätmehoolduseeskirjaga saab tutvuda Ülenurme valla koduleheküljel (vald.ylenurme.ee), valla raamatukogudes ja vallavalitsuses.

Järgmise sammuna on vallas vaja rakendada vastavalt jäätmeseadusele korraldatud jäätmevedu, mis on uus kohustus nii elanikele kui ka omavalitsusele. Korraldatud jäätmeveo eesmärgiks on liita kogu valla elanikkond jäätmeveoga, et prügi, mis on mõeldud prügmäele minemiseks, sinna ka jõuaks.

Kuna liitumine korraldatud jäätmeveoga on kohustuslik, prügiauto ilmub regulaarselt kohale ja arve esitatakse niikuinii, siis ei ole ju enam põhjust prügi metsa alla viia, poetada see naabri konteinerisse või halvemal juhul sinna kõrvale maha.

Jäätmeseadus lubab teha ka erandeid ja vabastada isikuid korraldatud jäätmeveost, kui isik esitab vallavalitsusele avalduse ning tõestab, et korraldab ise oma majapidamises tekkinud jäätmete kogumise, vedamise ja üleandmise. Vabastamine toob jäätmevaldajale kaasa kohustuse esitada igal aastal määratud tähtajaks vallavalitsusele aruandlus.

Korraldatud jäätmeveo rakendamiseks on vallavalitsuses hetkel väljatöötamisel eelnõu, mille alusel vallavolikogu määrab Ülenurme valla prügiveo piirkonna/piirkonnad. Veopiirkond on ala, kus tegutseb üks prügiveofirma. Jäätmeseaduse järgi ei tohi teenindatavate elanike arv ühes veopiirkonnas olla üldjuhul suurem kui 10 000. Arvestades, et Ülenurme valla elanike arv ei ületa 5000, on tõenäoline, et vald tervikuna moodustabki ühe veopiirkonna. Volikogu määrab ka jäätmeliigid, mida jäätmevedaja kohustub koguma, konteinerite tühjendussageduse ja piirhinna, millest jäätmevedaja peab lähtuma. Jäätmevedaja leidmiseks korraldatakse konkurs.

Konkursi võitjaga sõlmitakse kuni kolmeks aastaks leping, mis annab talle ainuõiguse antud veopiirkonnas tegutseda.

Kuni konkursi toimumiseni ja konkursi võitnud prügiveoettevõtjaga lepingu sõlmimiseni, mis võtab mitu kuud aega, toimub jäätmekäitlus vallas vastavalt jäätmehoolduseeskirjale. See tähendab, et jäätmevaldajad on kohustatud sõlmima ka praegu jäätmekäitlejaga jäätmekäitluselepingu või vedama ise neil tekkinud või nende valduses olevat territooriumil tekkivad jäätmed jäätmekäitluskohale. Juhul, kui jäätmevaldajad veavad jäätmeid ise, peavad nad vallavalitsuse nõudmisel esitama isikustatud jäätmete üleandmise dokumendid jäätmekäitluskohast.

Praegune elu näitab seda, et kortermajadel on prügiveolepingud sõlmitud ja toimivad, probleemide tekitavad osa eramu- ja suvilaomanikest. Edaspidise töö käigus registreeritakse kõik kinnistuomanikud, kelle kinnistul on kas elu- või äriruum või ka suvila, jäätmeseaduse nõudel kinnistupõhises jäätmevaldajate registris, mille asutab vallavolikogu. Register võimaldab luua ühtse andmebaasi nii jäätmevaldajate kui ka jäätmevoogude kohta, mis kergendab järelevalvet.

Korraldatud jäätmeveole üleminek on uudne nii vallale kui ka elanikele. Eks see üleminek on natuke keeruline ja võib tekitada pingeid, kuid see aeg tuleb üle elada. Lõppeesmärk on ikkagi hoida tulevikus ära prügi sattumist metsa alla või võõrastesse prügi-kastidesse ja et vallaelanik hakkaks jäätmekäitlust pidama oma elu lahutamatuks osaks. Näitab see ju meie majanduslikku ja kultuurilist taset, samuti meie lugupidamist keskkonnast, milles elame.

SIRJE LINNASMÄGI,
vallavalitsuse jurist

VALLAVOLIKOGUS

Ülenurme valla üldplaneeringu avalik väljapanek

Ülenurme valla üldplaneeringu avalik väljapanek toimub 2.05.-30.05.2006 Ülenurme vallamajas (Ülenurme alevik, Pargi 2) E-R kell 8.00 – 12.00 ja 13.00 – 17.00 ning interneti aadressil www.askh.ee või vald.ylenurme.ee. Avaliku väljapaneku tulemuste avalik arutelu toimub 15.06.2006 kell 16.00 Reola kultuurimajas.

Avalikustamisele on esitatud planeeringulahendus kaartidel ja seletuskirjas. Avaliku väljapaneku käigus on võimalus teha ettepanekuid planeeringulahendusse ning soovi korral esitada vastuväiteid. Ettepanekud ja vastuväited esitada kirjalikult Ülenurme Vallavalitsusse hiljemalt

31.maiks 2006.a aadressil Pargi 2, Ülenurme alevik, Tõrvandi 61701 või elektronpostiga vald@ylenurme.ee.

Ettepaneku või vastuväite esitajal palume kindlasti lisada oma kontaktandmed (posti-aadress, telefon).

ÜLENURME VALLAVALITSUS

TEADE

Alates käesoleva aasta aprillikuust on välja lülitatud kohaliku veterinaararsti Lembit Henno analoogtelefon **7412 366**. Konsulteerida ja esmaabi väljakutseid esitada saate mobiiltelefonil **5567 5337**.

Veterinaararst LEMBIT HENNO

Ülenurme Vallavalitsus kutsub osa võtma fotokonkursist

KAAMERAGA KODUVALLAS 2006

1. Konkursi eesmärgiks on jäädvustada Ülenurme valla looduskauneid paiku, huvitavaid objekte, linnu-, looma- ja taimeliike, meie arhitektuurimaastiku omapära.
2. Konkursist võivad osa võtta kõik, välja arvatud võistluse korraldamisega seotud isikud.
3. Võistlusfotode mõõtmed soovitatavalt 20x30 cm, kuid mitte väiksemad kui 15x20 cm.
4. Foto tagaküljele ülemisse serva kirjutatakse konkursitöö märgusõna ja seeria puhul foto järjekorranumber seerias; allserva soovitatavalt võistlustöö pealkiri.
5. Iga võistlustöö pange eraldi ümbrikusse.
6. Ümbriku peale tuleb kirjutada märksõna. Kinnise ümbrikuga lisada autori nimi ja kontaktandmed.
7. Osavõtja vastutab konkursile esitatud fotode autorluse ja muude andmete õigsuse eest.
8. Konkursil ei osale fotomontaažid ja digitaalselt töödeldud fotod. Žüriil on õigus küsida kontrollimiseks originaalnegatiive.
9. Konkursitööd saatke 12.juuniks 2006.a Ülenurme Vallavalitsusele aadressil Pargi 2, Ülenurme, 61701 Tartumaa.
10. Konkursi tulemused avalikustatakse 23.juunil vallarahva jaanipeol Ülenurme mõisapargis.
11. Võistlustöid ei tagastata. Konkursile laekunud parimad tööd avaldatakse avalikel üritustel, interneti koduleheküljel ja vallalehes. Fotosid kasutatakse valda tutvustavate trükiste valmistamisel (voldikud, albumid, kaardid) ning meenetenena valla üritustel.
12. Auhinnafond:

üks peaaühind	2000 kr
kaks teist kohta	á 1000 kr
kolm kolmandat kohta	á 500 kr.
13. Žüriil on õigus vastava tasemega tööde puudumisel auhinnafond ümber jagada.

Loomekonkurss "Maakodu 2006"

Eesti Põllumajandusmuuseum kustub üles kõiki kuni 25-aastaseid noori, kes kirjutavad, joonistavad, pildistavad, teevad PowerPointi esitlusi jmt, osalema konkursil "Maakodu 2006".

Konkursi eesmärk on pakkuda noortele võimalust oma loomingut tutvustada, teistega kogemusi vahetada, õppida uut ning väärtustada oma kodu, perekonda ja elupaika.

Konkursile laekunud tööde näitus avatakse 1. juulil 2006. a Ülenurme mõisa- ja talupäevade raames. Samas toimub ka parimate tööde autasustamine. Alates 2006. aasta sügisest läheb näitus ringlesse Eesti koolidesse.

Hindajate 7-liikmeline žürii koosneb erinevatest loomeinimestest. Hinnatakse loomingulisust, head ideed ja lahendust ning vaimukust. Hindamisel võetakse arvesse osalejate erinevat vanust.

Tööd palume saata või tuua 31. maiks 2006.a märgusõnaga "Loomingukonkurss" varustatult aadressil Eesti Põllumajandusmuuseum, Pargi 4, Ülenurme, Tõrvandi sk, 61701 Tartu maakond või läkitada e-posti aadressil epm@epm.ee (teema veergu märgusõna "Loomingukonkurss"). Töö juurde märkige oma nimi, elukoht, vanus, õppeasutus ning töö pealkiri.

Täpsem info tel 738 3819.

INFO

Hea vallaelanik!

Meie vallas on 832 ha riigimetsa, mille haldajaks on Riigimetsa Majandamise Keskus (RMK). Vallamaja teadetatavale on üles pandud kaart, mis annab ülevaate riigimetsa paiknemisest meie vallas.

Informatsiooni riigimetsas läbiviidavate tegevuste ja metsamajanduslike tööde kohta saab küsida RMK Tartu metskonnast aadressil Rõõmu tee 2, Tartu 51013 Tartumaa või telefonil 733 9399.

KARIN RUUDER

MAJANDUSELU

PRIA alustab pindalapõhiste toetuste taotluste vastuvõtmist

PRIA piirkondlikud bürood ootavad 2.-22. maini maaharijaid taotlema ühtset pindalapõhiste toetuste ja põllukultuuri kasvatamise toetust, põllumajanduslikku keskkonnatoetust, ebasoodsamate piirkondade toetust ja keskkonnalaaste kitsendustega piirkondade ehk Natura toetust.

Toetust saab taotleda vähemalt 1 ha põllumajandusmaa kohta ja põllu suurus peab olema vähemalt 0,30 ha. Põld, millele toetust taotletakse, peab asuma PRIAs registrisse kantud põllumajanduslikul alal. Põllukultuuride kasvatamise toetust ja Natura toetust saab taotleda vähemalt 0,3 ha põllumajandusmaa kohta.

Ühtne pindalatoetus ja põllumajanduskultuuri täiendav otsetoetus

Ühtse pindalatoetuse saamiseks tuleb taotlejal kas:

- külvata, istutada või maha panna põllukultuurid või rajada mustkesa 15. juuniks;
- niita või karjatada rohumaad enne 31. juulit ning niide hekseldada või ära vedada (v.a heinaseemnepõllud ning käesoleval aastal rajatud rohumaad);
- kasutusest väljas olevale maale rajada 1. juuliks põllumajanduskultuur või mustkesa või teha 31. juuliks mehhaaniline umbrohutõrje;
- põllumajanduskultuuri täiendava otsetoetuse jaoks õigustatud kultuuri kasvatada.

Põllumajanduslik keskkonnatoetus

Seda toetust taotledes tuleb taotlejal võtta kohustus täita kõiki toetuse saamise nõudeid viis aastat. Keskkonnatoetuse raames toetatakse keskkonnasõbralikku tootmist, mahepõllumajanduslikku tootmist ning eesti, tori ja eesti raskeveo hobuse ning maatõugu veise kasvatamist. Samuti toetatakse kiviaedade rajamist, taastamist ja hooldamist, mille taotluste vastuvõtt toimub 5. – 23. septembrini.

Keskkonnasõbraliku tootmise eest saavad toetust taotleja vaid need, kes said seda toetust ka 2005. aastal ning kes täidavad kogu oma kasutuses oleva põllumajandusmaaga üldisi keskkonnatõudeid. Siia tuleks kirjutada ka kohustuse asendamise (et seda saab teha taotluste vastuvõtuajal ja et selleks on spetsiaalne vorm).

Ebasoodsamate piirkondade toetus

Ka seda toetust taotledes tuleb taotlejal võtta kohustus täita toetuse nõudeid viis aastat. Ebasoodsamate piirkondade toetuse suurus on 391 kr/ha aastas ja seda saab isik, kelle põllud asuvad põllumajanduslikul alal, mis jäävad 100% ebasoodsasse piirkonda. Taotlejal tuleb täita kogu oma kasutuses oleva põllumajandusmaaga üldisi keskkonnatõudeid.

Natura toetus

Seda toetust saab 2006. aastast alates taotleda esmakordselt. Toetust makstakse taotleja põldudele, mis jäävad täies ulatuses Natura 2000 võrgustiku alale, toetuse määr ühe hektari kohta on 502 krooni aastas.

PRIA saadab enne taotlusperioodi algust ka kõigile eelmisel aastal pindalatoetust saanudele postiga koju juhendi "Abiks taotlejale", põllumajanduslike kaardid ja taotlusvormi. Lisainformatsiooni, taotlusvormi ja kaarte saab ka nii PRIA piirkondlikest büroodest kui veebilehelt www.pria.ee.

Taotluste vastuvõtuajal on enamiku PRIA piirkondlike büroode juures kohaliku nõuandekeskuse nõustaja, kellelt saab abi taotluste täitmisel. Viimastel päevadel tekkida võivate järjekordade vältimiseks soovib PRIA taotluste esitada maikuu esimeses pooles.

KULTUURIELU

Tartumaa Harrastusnäitlejate Liidu eestvedamisel ning Eesti Kultuurkapitali Tartumaa ekspertgrupi ja Ülenurme Vallavalitsuse tõhusal toel sai teoks kümnes maakonna teatritegijate ülevaatus. Suur rõõm on tõdeda, et sellel aastal on terve Eesti-maa teatrit täis. Muidugi on see eelkõige seotud eesti kutselise teatri juubeliaastaga. Kuid usun, et sellel aastal lavalaudadele astunu esimesest vastustusest saab alguse soov teha seda ka edaspidi. Ja seda juba sellepärast, et näitekunst on aegade jooksul olnud laulu, tantsu ja pillimängu kõrval üheks meie rahvakultuuri alustalaks.

Aprillikuu teisel nädalavahetusel sõitsidki näitetrupid Laevast, Puhjast, Rannust ja Kambjast Reola kultuurimajja. Siin ühines nendega ka Ülenurme Rahva Teater ning Reola Noorte Näitetrupp. Pika päeva jooksul astusid prožektorite valgusesse nii lapsed, noored kui täiskasvanud. Vanemuistlastest koosnev žürii (Lembit Eelmäe, Tiia Porss ja Ants Ander) vaagis hilisõhtul päeva jooksul nähtut ning kuulutas välja selle aasta maakonna laureaadi. Aplausi ja lilli jagus meigi koduvalla näitekunsti harrastajatele. Meie laureaadiid on järgmised:

Merlin Ponna – parim naiskõrvalosatäitja

(Inese rolli eest A. Liivese näidendis "Mees kirjus ülikonnas");

Raiko Prosa – lootustandev noor näitleja (Justuse rolli eest A. Liivese näidendis "Mees kirjus ülikonnas");

Toomas Laan – parim karakternäitleja (Abrami rolli eest R. Blaumanni naljamängus "Vargad").

Maakonna parimaks meesnäitlejaks hindas žürii sellel aastal meie vanameistri **Olev Reha**. Ta mängis Nõgese peremeest R. Blaumanni naljamängus "Vargad". Vaieldamatult on Olev Reha meie valla maa sool siinses näitekunsti, mees, kes igat rolli mängib suure vastutustunde ja pühendumusega.

Maakonna parimaks sõnalavastuseks hindas žürii Reola Rahva Teatri mängitud R. Blaumanni naljamängu "Vargad" (lavastaja Jaan Aitaja, kunstnik Eve Kuiv). Teist korda nelja aasta jooksul on maakonna parima sõnalavastuse rändauhind meie käes. Aitüma näiteseltskonnale!

Peale laureaadiitlitte jagus žüriil häid sõnu ka teistele meie noortele – Kaupo Piirsalu Reola Noorte Näitetrupist ja Mihkel Külaotsale Ülenurme Rahva Teatrist.

Ülenurme Rahva Teater taas parim!

Aga kuidas jõuda Olev Reha näitlejameisterlikkuse tasemele? Kõik saab alguse algusest, esimesest rollist lasteaias või koolis mängitud näitemängus. Näitekunst nõuab tõsiselt tööd, tõelist pühendumist. Siis sind märgatakse, siis saad näitlemisest ise rõõmu tunda ja teatrirõõmu teistelegi jagada. Tänavusel Tartumaa koolilaste teatripäeval Rõngus, mis toimus 21. märtsil, tulid laureaadeks meie kooli kolmanda klassi poiss Sander Pruel, kaheksanda klassi õpilased Helen Rebane ja Villu Uueda. Rõngu teatripäevalt pääses Rakveres peetud kooliteatrite festivalile edasi 10.a klassi näitering. Nii see kõik algabki! Võib-olla jääb nii mõnesegi lapse teatrisiks püsima kogu eluks.

Hääd põrumist!

JAAN AITAJA

Ülenurme Rahva Teater.

Merlin Ponna (Ines) ja Kaupo Piirsalu (võõras mees) A. Liivese näidendis "Mees kirjus ülikonnas".

Toomas Laan Abrami rollis R. Blaumanni naljamängus "Vargad".

Maakonna parimaks meesnäitlejaks hindas žürii sellel aastal meie vanameistri Olev Reha.

Mees kirjus ülikonnas

Reedel, 17.märtsil esines Reola kultuurimajas Reola noorte näitetrupp "Killud" Ardi Liivese näidendiga "Mees kirjus ülikonnas". Näidendi tegevusaeg oli 1978.aasta ja tegevuskoht üksik metsatalu kusaigil Eestis. Nõukogudeaegne tragikomöödia esitati humoristlikus ja satiirilises laadis. Näidend jutustas abielusuhetest nõukogude ajal. Lavastajaks oli 12.klassi abiturient Jane Peda ja näitejuhiks Aime-Laine Kakh.

Etenduse eel oli palju tööd tehtud ja rollid mängiti õpilaste poolt nauditavalt ja hästi. Näidendi mõte jõudis kohale, rahvas kuulas saalis tähelepanelikult ja elas kaasa Justuse, Inese, Ruuta ja kirjuse ülikonnas mehe vaheliste suhete saspuntrale. Kõik tegelased üllatasid hea osatäitmisega. Merlin Ponna (Ines) elas oma osasse sisse, oli ilmekas, usutav ja

veenev. Mees kirjuse ülikonnas - Kaupo Piirsalu - naerutas publikut iga oma liigutuse, miimika ja tabava sõnaga. Ruuta - Jane Peda - täitis oma osa nagu alati hästi. Ta suutis oma mänguga esile tuua nõukogudeaegse halli argipäeva ja seda elustava, ainult üksikutele väljavalitutele osaks saanud turismireisi mõnda sotsialismimaasse, antud juhul Poolasse. Turismireisi eesmärgiks oli tol ajal defitsiitse kauba hankimine, mitte silmaringi laiendamine. Mida nähti, see polnud Ruutale oluline, tähtis oli nodi, mida sai kaasa tuua. Hästi ja ajastule omaselt kõlasid Jane Peda suus hüüdlauseid "Elagu turism!", "Seltsimehed!" jne. Vanematele inimestele tuli näidendit kuulates silme ette elu Eestis 20-30 aastat tagasi. Justus - Raiko Prosa - oli laval hoopis teine inimene kui koolis. Ta esines julgelt, sirge seljaga

KULTUURIELU

ja selge sõnaga, hea liikumise ning miimikaga. Oma rolli - hädavarese, peksupoisi ja ka mees-olla-tahtmise eriti naiste silmis mängis ta usutavalt välja. Hää! raadiost - Kaarel Lehtsalu, kõlas nagu raadiohäälik ikka kutsuvalt ja tähelepanu teritavalt.

Kokkuvõtteks võib öelda, et kogu ansambli töö oli tugev, tegelaste kehastamisega saadi hästi hakkama ja kogu lugu oli saalist mõnus jälgida.

Ootame aprillis näitetruppi kooli esinema, sest oleks kahju, kui koolikaas-lased ei näe, kuidas noored näitlejad on humoorika osatäitmisega nõukogude-aegse näitemängu nauditavaks teinud.

Aitäh näitlejatele, lavastajale ja näitejuhile.

MILVI TISLER

"Sõpradega talves"

Kalekülma veebruarikuu on nüüdseks ammu unustatud. Saati toimus just siis, vahetult enne sõbrapäeva Reola kultuurimajas soe ja kirkastav laste muusikaüritus, mis "Oleviku" ilmumistsükli viperuse tõttu nüüdseks küll kaugeks minevikuks jäänud, kuid oma suurejoonelisuse ja ladusa korralduse tõttu siiski meeldetuletamist väärib. Siinkohal toome ära mõtteid, mille on kirja pannud Ilmatsalu lasteaia Lepatriinu muusikaõpetaja Inga Väikene ja tänulike lastevanemate nimel ülestähendusi teinud lapsevanemad Kristel ja Viljar Hokkonen.

11.veebruaril olid Tartu maakonna lasteaedade lapsed kutsutud Reola kultuurimajja, kutsujateks laulustuudio Vikerkaar laululapsed ja nende juhendaja Kersti Leis, kes on ka maakonna muusikaõpetajate ainesektiooni juhataja. Tema palus eelnevalt kõik maakonna lasteaedade muusikud õppepäevale, kus jagati õppematerjali ja fonogramme etenduse "Sõpradega talves" kohta. Selleks, et koos pidutsemise rõõm oleks täielik, pidid ka külalised õppima selgeks mõned laulud ja tantsud. Koostöös sai repertuaar eelnevalt kooskõlastatud ja võinuks arvata, nagu olekski kõik korraldatud. Kuid MTÜ-I Õnnemaa (mille eestvedaja ja juhatus ongi Kersti Leis) tööd ja toimetused tegelikult alles algasid. Vaja oli ju kirjutada peo stsenaarium, mis laulud-mängud omavahel kenasti tervikuks seoks, otsida sponsoreid jne. Samal ajal harjutasid kõigis

maakonna lasteaedades lapsed neid talve- ja sõbralaule. Õpetajate suurim mure oli muidugi see, et keda lõpuks peole kaasa võtta ja keda koju jätta. Tublid olid ju kõik, paraku ühele lavale siiski kõik koos esinema poleks mahtunud.

Peopäeval olid kõik kenasti platsis. Üritus oli väga hästi ja ladusalt organiseeritud. Laval olid Soovitäht (Kersti Leis), Tuisk (Vilve Aavik-Vadi) ja Lumememm (Ulvi Haav), viimasele meeldis väga rokkida. Laulustuudio Vikerkaar oli küll peol kandev osa, kuid koos sõpradega tantsiti ja mängiti nii laval kui ka lava ees. Õhtu lõppes kingituste jagamisega ja neid ei toonud mitte külalised, vaid hoopis MTÜ Õnnemaa jagas kingitusi! Kui ilus lumine ja rõõmus veebruaripäev oli lõppenud, korjas õhtu kokku oma lumememmed ja mürakarud. Lapsed said juurde ühe toredata kogemuse ja muusikaõpetajad kinnituse – mitte ainult suurlinnades ei toimu võimsad üritused, vaid ka maakonna muusikaõpetajad tegutsevad ja hoiavad omavahel kokku. Hinge jäid kõlama viimase laulu sõnad: "...sest me usume, et sõprus aitab kõikjal meid".

INGA VÄIKENE

Pisimuusikali lauljad esitasid imeilusate viisidega talvelaule, mille vahele keerutas Tuisk külma ja lund, Lumememm pidas lumesõda ja rokkis koos lastega, Soovitäht käis ringi ja soovis kauneid soo-

ve. Laulda said ka külalised, kõigil oli tore. Etenduse lõpuks võlus Soovitäht lumest tänuhäheks külalistele välja kingitused. Laulustuudio lauljad üllatasid oma sõpru ja said ka ise üllatuse osaliseks.

Ettevalmistustööd üllatamiseks algasid varakult. Laululapsed ja õpetaja Kersti Leis harjutasid palju ja enne esinemist tegid isegi kultuurimajas peaproovi, sest ega "suurel laval" ole sugugi lihtne kõiki mudilasi korraga liikuma ja laulma panna. Laululapsed tänavad Tõrvandi lasteaia peret, Ülenurme Vallavalitsust, valgustehnik Karel Kansveini, helitehnik Vello Kansveini, filmimees Ants Müürseppa, fotograaf Arvo Orast, helisalvestaja Aare Varuskit, kunstnik Riin Saart, Lumememm Ulvi Haavat, Tuisk Vilve Aavik-Vadit, oma emmesid-issid ja loomulikult meie Vikerkaare värvide säravalööjat Soovitäht Kersti Leisi.

Pärast etendust olid mudilased rõõmsad ja särasilsed, esinemismuljed olid positiivsed. Koridorides riietumise ajal võis kuulda, kuidas poisid-tüdrukud vanematega koos muljetasid. Poistele meeldisid eriti etenduse valgusefektid ja Lumememme rokkimine, tüdrukutele Tuisuga koos keerlemine ja Soovitähe ilusad soovid. Tore on see, et laulustuudio lastele jääb sellest etendusest salvestus nii videokassetile kui ka CD-plaadile.

KRISTEL JA VILJAR HOKKONEN

KULTUURIELU

“Kuldvoki” näiteseltskond, taga keskel klassijuhataja Kalli Ird, kes seadis ka näidendi liikumise ja valis muusika.

Kuldvokk

Kui ma kümnendal märtsil õhtul, saadetuna unisest päikesest, Reola kultuurimaja poole sammusin, ei teadnud ma, mida oodata. Kuigi jah, lugeja ei tea praegu ka veel seda, miks ma sinna läksin. Nimelt sellepärast, et Ülenurme Gümnaasiumi 4.a klass mängis Paul Kilgase lastenäidendit “Kuldvokk”, mille lavastajaks oli Aime-Laine Kahk ning muusika ja liikumise seadjaks 4.a tubli klassijuhataja Kalli Ird.

Astusin uksest sisse ja nägin lapsevanemaid, kes olid kõik enam-vähem veidikene närvis. Mängijateks olid ju nende lapsed! Ja need lapsed mängisid hästi! Nii mõnigi neist, 4.a klassi mudilastest, on väga lootustandev.

Kõik need tublid lapsed - Oliver, Robin, Jonna, Merilin, Kristel, Madli, Kermo, Laura, Tauri, Mikk, Maik, Jürgen, Allan, Pille-Riin, Kaspar, Age - Midrit, Kristi, Kaisa, Sven, Elari, Mikk, Keidi, Berit, Kaidi ja Hendrik - te väärte üht kõva aplausi ja kallistust, sest see, mida teie tol õhtul seal tegite, oli fantastiline! Ma loodan, et teatripisk teie seest ei kao kuhugi ja üsna pea on võimalik teid kõiki jälle laval näha!

Kokkuvõttes võib küll öelda, et 4.a on üks universaalne klass – nemad saavad kõigega hakkama, küll näitemängu tegemisega, küll karaoke laulmisega – mida iganes ja millal iganes.

JANE PEDA,
12.a klass

Imeöö

“Imeöö” rõõmus näiteseltskond peale esietendust (paremalt): Age-Midrit Rohusalu, Merlin Ponna, Kristel Altsaar, Anni Nahkur, Oliver Jõesaar, Heidi Ponna, Kaspar Püüding. Vasakul õnnitleb Sirje Merioja näiteringi juhendajat Aime-Laine Kahki.

3. märtsil etendus Reola kultuurimajas Heljo Rammo „Imeöö”, lavastajaks Ülenurme Gümnaasiumi abiturient Merlin Ponna, näitlejaiks 4. klassi õpilased koos kahe suurema kaaslase Heidi ja Merliniga.

Etendus oli täis mängulusti. Age Midrit hõljus laval nagu tõeline metshaldjas, Oliverist paremat kosilast on raske leida, Kaspar tundis ennast mõnusalt külapoisina. Tundus, et Kristel ja Anni ongi siiani mõisas elanud, üks preilina ja teine virtinana. Heidist saab kindlasti kunagi hea ema, tema teadis, mida teha lastega siis, kui Jääb üle vaid loota, et Merlin ei hakka koolis kratitempe tegema, nii hästi tulid need tal laval välja.

Tavaliselt ei saa külateatrid endale lubada uhket lavakujundust ja head valgustust. See etendus suutis üllatada mõlema hea tasemega. Imetlesime külarahva ja mõisaelanike algupärast riietust ning krati ja haldja kostüümide originaalsust.

Loodame, et lastel ja nende juhendajal jätkub indu edasi tegutseda ja Reola kultuurimajal tahtmist lastele seda võimaldada.

LINDA LAASIK ja MAIA UIBO,
kohaliku lasteteatri austajad

Muusikapidu

Ülenurme Gümnaasiumi traditsiooniline muusikapidu läks seegi kord tuntud headuses. Kahetsuskahtlasi käis läbi saali, kui suust kõrva levis uudis, et segakoor (tuntud kui Briti koor) esineb viimast korda...

Kui peo lõpuks ühendkoor lavale kogunes, jäi laval küll kitsaks, ent seekord ei jäänud pealtvatajaskond saalis sugugi häbiväärselt hõredaks - muusikahuviliste hulk Ülenurmes on rõõmustavalt kasvanud!

APRILLIS PIDAS OMA ESIMEST JUUBELIT ÜLENURME MUUSIKAKOOLI DIREKTRISS ÜLLE ANDRESON

Kolleegid ja laululapsed laulsid tema tervituseks aulas ühislaulu ja see tuli väga toredasti välja. Äkki ikkagi mõtleks selle peale, et meie muusikapidudel võiks millegi uudsega välja tulla?
Juubilar ise ja mitmed meie gümnaasiumi töötajad on korduvalt vaimustusega rääkinud näiteks nii mõneski teises koolis lavastatavast muusikalist.
Meie lapsed on võimekad, meie õpetajad samuti – no miks mitte?!
Ja missugune elamus see oleks ja kuidas see kooliperet liidaks!

VÕIMLEMISPIDU

Võimlemispeol sai nautida noorte võimlejate head esinemist. Pisemad akrobaadid võlusid oma siiruse ja agarusega, staažikamate võimlejate puhul lisandus üha enam professionaalsust ja esinemisküpsust. Eliitühma kava oli juba täisvõimas - kasutamata ei jäetud vist küll ainsamatki võimlemisvahendit. Loomulikult olid publiku lemmikuteks meesvõimlejad, sooja aplausi teenisid samuti võistlustantsijad, kes nende jaoks ilmselgelt sobimatute võimlemismattide peal keerutasid elegantselt nii viini valssi kui ka tormakat kvik-steppi.

Foto: Maire Henno

Märtsi lõpus olid Ülenurme Gümnaasiumi külalisteks 44 Taani akrobaati ja rütmilise võimlemise harrastajat Sjelsted Harndrup spordiklubist. Peale huvitava ja mitmekülgse kava vaatamist oli ka meie õpilastel võimalik taani treenerite käe all proovida mitmete harjutuste sooritamist (fotol). Akrobaatide kolmepäevase külaskäigu aitas korraldada meie võimlemistreener Lea Kriibi. Aitäh!

Foto: Olev Saluveer

Eesti Põllumajandusmuuseumis märtsis-aprillis

25. märtsil paastumaarjapäeva programm

"Paastumaarjapäev - naised ja kapsad" oli esimene üritus omalaadsete seas. Maarjapäevi tähistati vanasti Maarjamaal kuni 12 korda aastas. Neitsi Maarjaga seonduv keskaegne naisekultus jättis sügavad juured ka eestlaste kombestikku ning, kes teab, võib-olla on sellelaadsete kalendripühade juured hoopis kaugemas minevikus.

Selline tinglik kaheosaline nimi peegeldus ka programmi ruumilises jaotuses. Esimene osa toimus Eesti Põllumajandusmuuseumi häärberi Rohelises saalis, kus tekkis diskussioon naiseksolemise üle tänapäeval. Stendil jooksis slaidiprogramm naise-piltidega. Res Publica Väärikate Kogu liikmed arutlesid koos Oriflame'i esindaja Mai Bergiga naha-hoolduse ja meigi üle.

Kapsamaarjapäeva teine osa - kapsas ning naine - seostati originaalse tähelepanekuga, et prantsuse mehed, tahtes oma kallimat hellitada, pidavat teda kapsakeseks kutsuma. Õues külvati külvikastidesse kapsast ning räägiti maarjapäeva-aegsetest ilmaennustustest, uuest maatööaastast, loomulikult kapsakülvist ning vanaaegsetest nippidest. Leivatares võttis külalisi vastu hõrk pannkoogilõhn ja näitsik kapsaleemetopsiga. Räägiti veel põgusalt pannkoogiküpsetamise põhjustest maarjapäeval ja teistest kapsarituuaalsetest toimingutest-ennustustest ning siis peatuti pikemalt tänapäevase naise köögi juures.

Maarjapäeval ei tohtinud naised tööd teha, pidid hoopis kõrtsis käima, mehed aga tegutsesid hoollega. Muuseumi sepikoja võis seekord näha kahte paari usinaid sepakäsi ning hele vasaraheli kostis kõrvu juba pargiteel. Mart ja Priit Salumaa sepiastasid külaliste silme all erinevaid konkse.

Teel leivatarest sepikotta võis kohata veidrat naisterahvast, korv käes, kes nimetas ennast Sindri Ellaks. Selgus, et tegemist on igati missioonitundelise naisterahvaga. Iga külaline võis sümboolse tasu eest soetada endale kotikese hädavajalikku - tuhka. Kas nüüd tuha hädavajalikkusest või hoopis müügi eesmärgist - tulud paigutatakse sepikoja teise korruse pedagoogiliste ruumide renoveerimisse - sai korvitsas kenasid lillelisi kompe varsti otsa. Igaüks sai veel tuha-alaseid lisateadmisi ning vahendi kõhuvalu vastu või abi tuhmunud hõbelusikate kirkastamiseks pealekauba. "Kasetuhk on kõikse parem," ütles Ella. Kask on aga naiselikkuse sümbol. Nii jõutigi ringiga naiste juurde tagasi.

28. märtsil avati Ülenurme Gümnaasiumis näitus "Eesti rukis - hansakaup"

Sama teemaga võis tutvuda juba suvel rahvusvahelistel Hansapäevadel Tartus. Kes aga tookord linnaelust eemale hoidis, saab nüüd võimaluse väljapanekuga tutvuda. Eesti Põllumajandusmuuseum tutvustab Ülenurme Gümnaasiumis rukist kui olulist hansakaupa. Vitriinidesse on välja pandud erinevad töövahendid, mida kasutati rukki külvamisel, lõikamisel, rehe peksmisel ja vilja kaalumisel. Stendilt on võimalus hankida teavet omaaegse Hansatee kohta. Selgub, et eesti rukis oli tollel ajal Lääne-Euroopa viljaturul väga nõutud teravili. Tõeliseks Hansatee kaubaartikliks muutus ta 15. -

16. sajandil, kui rukist veeti kogedega Lüübecki, Stockholmi, Bergenisse, Göteborgi ja isegi Lissaboni sadamatesse. Meie rukki headuse põhjuseks ja kõrge kvaliteedi tagatiseks oli hea kuivatus, mida võimaldasid meie rehed. Partel soojas suitsuses õhus kuivatatud vili omandas kuldse värvuse, terad säilisid hästi ja olid kõrge kvaliteediga. Selline vili ei läinud hallitama ega kopitama ja Lääne-Euroopa viljaturgudel maksti kvaliteetse vilja eest head hinda.

Aprillis toimusid põllumajandusmuuseumis õpilastele programmid "Talulaste lihavõtted" (11-12.04) ja "Karjapoisipäev" (23.04).

23. aprillil olid kõik Ülenurme pered oodatud jüripäeva pidama. Üllatusi, palju huvitavat, kaunist ja kaasaloõmisrõõmu jagus terveks päevaks ja kogu perele!

Jüripäeval avati muuseumis kaks uut näitust.

Näitus "Ühe kooliõpetaja lugu"

Pärast Eesti Vabariigi loomist hakkas võõrast survest vabanenud maakoolide areng sõltuma eeskätt kooliõpetajatest, kes kujunesid kohapealse kultuuri- ja seltsielu eestvedajateks, olid tõeliseks maa soolaks.

Põide kihelkonna Laimjala valla Kahtla kooli algus ulatub 1836. aastasse. Näitus räägib selle algkooli kauaaegse (1922-1942) matemaatika-õpetaja Andreas Teesalu elukäigust. Varakult leseks jäänud A. Teesalu (1895-1983) kasvas üksinda üles 2 poega ja 2 tütart, kellest kõigist said tublid ja lugupeetud inimesed. Isa missiooni õpetajana on jätkanud tütre Johanna Leier ja eriti noorim laps, praegune Tartu Ülikooli emeriitprofessor ja rahvusvaheliselt tuntud toitumisteadlane Selma Teesalu.

Väljapanek "Hänilane - aasta lind"

Jüripäeval, 23. aprillil avati Eesti Põllumajandusmuuseumis juba igakevadiseks traditsiooniks kujunenud aastalinnu näitus, mis seekord jutustab väikese hänilase loo. Näituse avamisel tutvustas hänilast ja tema lähisugulasi Monika Laurits. Samuti sai muuseumi pargis ornitoloogi juhendamisel kevadlinde kuulata-vaadata.

Hariduslikud programmid mai kuus

Sõeru, sõeru lehmakene 9.-10.mai

Räägime veistest, eesti veisetõugudest, piima ja piimasaaduste kasulikkusest. Teeme ja maitseme võid ja sõira.

Teema: koduloomad ja toit

Sihtgrupp: igale vanusele

Kestus: 1.45 tundi

Taimetark - kevadised tööd ürdiaias 15.-16.mai

Korrastame muuseumi ürdiaeda, teema peenraid ja istutame maitse- ja ravimtaimi. Vaatame, millised ravimtaimed tärkavad kevadises looduses.

Teema: ravimtaimed ja aiandus

Sihtgrupp: laste- ja keskkool

Kestus: 1.45 tundi

Puutöö päevad - punutised 18.-19.mai

Räägime pajust ja sellest, kuidas ja millest korve ja muid punutisi valmistati. Õpime korvipunumist ja proovime teisi puutöid. Laiuse õletoa asutaja Aime Lang tuleb rääkima ja näitama, milliseid imelisi ehteid saab kasetohust.

Teema: käsitöö

Sihtgrupp: alates koolilastest

Kestus: 1.45 tundi

Uus näitus

Eesti põllumajandusteaduse lätetel:

Jakob Johnson - 200

8. mail 2006. a möödub 200 aastat esimese eesti rahvusest doktorikraadiga põllumajandusteadlase Jakob Johnsoni sünnist. Viljandimaa lihtsast maaperest pärit Jakob Johnson (1806 - 1865) oli esimesi eestlasi, kes suutis omandada kõrghariduse Tartu ülikoolis ning tõusta agronoomia erialal teaduse tippu, olles tuntud ja hinnatud ka välismaal. Ta avaldas rohkesti raamatuid ja kirjutisi mullateaduse, väetiste, taime- ja loomakasvatuse, maakorralduse ja maade hindamise kohta. Olles kutsutud Peterburi Vaba majandusliku Seltsi teadustöötajaks, andis ta seal aastail 1844 - 1864 välja saksakeelset teadusajakirja "Mittheilungen".

Jakob Johnsoni sünniaastapäeva tähistab Eesti Põllumajandusmuuseum näituse avamise ning teaduskonverentsiga.

Nukuteatri etendus "Troll-poiss"

27. mail etendub Draamakese festivali raames Nukuteatri etendus "Troll-poiss". Etenduse algus kl 14.00, kestus 55 min.

Lavastus "Troll-poiss" viib meid vanasse talu-tarre. Sinna, kus ümbritsevat metsalaantes trolle olla kuulnud ja nähtud. Kord sõidavad talu peremees ja perenaine ratsa kodu poole. Õnnetul kombel pillab perenaine lapse sülest maha. Last otsima tulles leiavad vanemad teepervelt inimlapse asemel aga hoopis trollilapse. Mida kõike trollilapse sattumine inimesse endaga kaasa toob, näed "Troll-poisi" etendusel.

Kõigile alates 7. eluaastast.

- Auhind festivalil "Draama 2005" 5.-10. septembril Tartus tõsiduse ja tundlikkuse eest.

- Grand Prix VIII rahvusvahelisel laste- ja noortelavastuste festivalil "BANAANIKALA 2005" 20.-22. oktoobril Tallinnas.

- Parima naisnäitleja auhind Perenaise rolli eest Ingrid Isotammele VIII rahvusvahelisel laste- ja noortelavastuste festivalil "BANAANIKALA 2005" 20.-22. oktoobril Tallinnas.

HARRI KÕKS 60

19. mail on ümmargune juubel kauaaegsel Ülenurme kandi suusatreeneril Harri Kõksil. Selle juubelijutu eesmärk on avaldada austust ja teha sügav kummardus mehe ees, kes on olnud nii minu kui ka kümnete teiste meie valla noorte eeskujulikuks teerajajaks täiskasvanuks saamisel. Tahan öelda, et kui poleks olnud Harrit, oleks vähemalt mina hoopis teistsugune inimene, kui ma täna olen, ehk teisisõnu - minu suusatreener õpetas mind õigesti elama, vähemalt minul on selline tunne. Küsimus ei ole selles, et meie treeneri elutöö on vaid sport ja suusatamine ja tulemused, mida see loomulikult ongi, kuid ta oskas ja oskab praegugi teha noori harrastuse kaudu õnnelikeks. Pedagoogilises mõttes tähendaks see seda, et mehel on haruldane omadus panna lapsi armastama oma harrastust ja nagu märkamatu trenni tehes jagada oma elutarkust, kogemusi ja õpetusi nii, et noores tekib soov lisaks headele sportlikele tulemustele õppida hästi ning püüelda elus edukaks ja targaks inimeseks.

Ajal, mil Eesti murdmaasuusatajad piltlikult öeldes kulda koju tassivad, paneb mind mõtlema ja arutlema teema, miks Eestis on suusatamine nii populaarne. Antud ajahetkel on selles väga suur osa Veerpalul, Mael, Šmigunil, kuid ei saa ka unustada oma valla suusatradsioone. Neil aegadel, kui praegused taliolümpiamedalistsid veel noorteklassis Eestimaa suusaradadel mõõtu võtsid, oli „meie omadel“ alati vabariigi paremikus sõna kaasa rääkida,

näiteks Kalmer Kõks on Jaak Maed noortevõistlustel korduvalt võitnud, siit ka järeldus, et lisaks omaadusele aidata noori elus õigele teele on Harril väga selge ja täpne personaalselt õpilasele suunatud treeningmetoodika, arvestades iga persooni füsioloogilis-anatoomilisi iseärasusi. Ei ole nn kolhoosis treenimist, kus isiklikku lähenemist ja raskete treeningute mõju organismile ei arvestata, ei analüüsita, mida näiteks siinkirjutaja on omal nahal valusalt tunda saanud mujal, eemal Harri treeningrühmast. Tänapäeval testitakse tiptasemel sportlasi laborites, testide põhjal koostatakse treeningplaane jne, kuid võin öelda, et Harri koostab häid treeningplaane ka ilma meditsiinita, see on oskus, mida tänapäeva nooremate suusatreenerite enamusel ei ole; see on oskus mõelda, jälgida isiklikku arengut, teha õigeid järeldusi, analüüsida ja vastavalt tehtule vormida noorest suusatajast edukas sportlane.

Harri on tõeline suusamees, on olnud seda kogu oma elu, nakatanud suusapisikuga aastaid Ülenurme-kandi noori ja vanu. Tahaksingi siinkohal soovida Harri le jõudu ja jaksu edaspidiseks ja ‘

PALJU ÕNNE 60. JUUBELISÜNNIPÄEVAKS!

AHTI SILLASTE
31. märtsil 2006.a Kajaanis Soome Vabariigis

SPORDIELU

Harri koos abikaasaga.

Suusahooaja lõpetuseks

Torinos tehti sel talvel maailma spordiajalugu ja kogu eesti rahvas oli „sillas“. Paranes töövõlu, paljud panid üle tüki aja suusad-uisud alla, eriti heaks taganttõukajaks oli see lastele. Kõigele lisaks on lõpuks olnud ka üks korralik talv. Igatahes hurraa!!!

Viimane suusajutt „Olevikus“ lõppes Tartu maratoni eelse ajaga. Maratonile oldi juba ammu registreeritud, õppused lõppesid 18.veebruari õhtul, järgmisel päeval oldi „lahinguväljal“. Maratonihommikul ei räägita enam vormist, tähtsamad on ilm ja suuskade määrimine. Mõni külmakraad ja vaikne ilm lubasid taevaseid jõude kiita ülivõrdeis. Ülenurmes kogunes kõik see mees ja naine juba hommikul kella kuueks kooli suusaruumi, kus panime alla libisemismäärdeid. Olümpiakoondisega võrreldes oli väike vahe selles, et suusavalikus oli enamikul valida vaid ainumas suusapaar ja määrdetiim koosnes suusatajatest endist.

63 km startis Otepääl panime suusad pidama, sest kui suusk ei pea, siis on sõit nässus, samal ajal peavad nad hästi libisema (tuttav teema Lem-bitu Kuuse ja Tiit Pekki olümpiakommentaaridest). Ette peab ära ütleva, et meil määrdemeistreid ei lüüdnud. Kui viimaste aastate rekordarv maratoneid oli rajale läinud, pörutasin mina 31 km starti, mis asus Arula teeristis. Kui Otepääl asusid starti n.ö ässad, siis siin oli nooremast rahvast, ka vanemaid – ühesõnaga väiksema ettevalmistusega suusatajad. Kell 12 anti start ligi 1200 sõitjale. Vaatamata sellele, et rada oli põhidistantsist poole lühem ja ka tüki maad

ilusat suusatalve nautis Ülenurme Gümnaasiumi suusatamise võistlustel üle viiekümne 1.-5. klassi õpilase. Pildil noored suusatajad koos valla suusatreeneri Harri Kõksiga.

kergem – viimased 15 km on peaaegu lauskmää, aga „kangi“ võib siingi saada.

Nüüd tibude lugemise juurde. Põhirajal olid meie rahva lõpetamiskohad järgmised: Heiki Sarapuu 122. (kõva tulemus!), Rauno Tiimann 127., Heiki Möll 203., Hassar Jurs 187., Kalmer Kõks 600., Ain Roost 864., Raivo Möll 1449., Leili Prans 2057, Jaan Aitaja 2820. Lühidistantsil

libisesid üle lõpujoone Ott Uibopuu, Krista Jalajas, Sander Kulu, Toomas Matvejev, Kristjan Roosve, Kaja ja Riho Kõks. Maratoni finišis olid kõik väga väsinud, kuid õnnelikud – eneseületamisel on suur väärtus. Eks Tartu maraton ole rahvaspordiürituste tipp-sündmus, Estoloppeti teised maratoniid, jalg-

järgneb lk. 10

SPORDIELU

Talv on kevadele teatepulga juba üle andnud ja viimane aeg on heita tagasipilk talvistele tegemistele.

Selle aasta Tartumaa 30. Emajõe mängude korraldamise au oli antud Tartu vallale. Üle mitme aasta jagus taas Ülenurme valla võistlejaid kõigile kavas olnud aladele. Mõõtu võeti teatesuusatamises, naiste indiacas, meeste võrkpallis, males, perevõistluses, reesõidus, mälumängus, sangpommi rebimises, jahilaskmises ja juhtide võistluses. Tublid olid kõik, kes olid tahtmist täis anda endast parim. Tooks seekord välja need, kes esikolmikusse jõudsid. Jahilaskmises olid II koha väärilised Aare Jõesaar, Tõnis Nugis, Siim Siimu. Samale kohale naiste võrkpallis jõudsid Kirke Keert, Kirsti Tohvi, Katrin Kaha, Kadri Keskküla, Gerli Möksi. Mehed-võrkpallurid võitis III koha, meeskonnas olid Rene Vaher, Kristo ja Kaarel Kollo, Andrei Spelman, Rain Kesperi, Olari Haamer, Timari Toode. Teatesuusatamises, kus võistkonna moodustasid kolme erineva vanuseklassi sõitjad, ei jäetud konkurentidele mingit võimalust. I kohale tulid Leili Prans, Livian Laaneots, Krista Jalajas, Lembit Lätt, Heiki Sarapuu ja Kristjan Kül. Mehise sõidu tegi meie valla reesõiduvõistkond. Lüües kaasa nii reesõidus kui sangpommi rebimises, lükkasid nad rege kõikidest kiiremini – Alvar Oona, Siim Klais, Rasmus Luik, Margo Jakobson, Virgo Vutt. Perevõistluse teatesuusatamine tõi esikolmikusse kaks meie valla võistkonda. Esimesena lõpetasid Elari, Ulvi ja Heiki Sarapuu ning kolmandana ületasid finišijoone Aiki, Livian ja Teet Laaneots. Vallavanemad või volikoguesimehed võtsid mõõtu suuskadel mäest laskumises ning siingi tuli võit meie valda.

Tagasivaade talvistele tegemistele

Võidukas teatesuusatamis võistkond.

Võistluste juhendi järgi läheb paremuse selgitamiseks kümnest alast arvesse teatesuusatamine pluss 8 muud ala. Kui punktid kokku loodi, siis selgus, et esikoha kaotasime napimast napimalt. 0,5 punktilise eduga võitis Tähtvere vald, II koha sai Ülenurme vald ja III Tartu vald. Selline tihe rebimine teebki spordi huvitavaks. Aga loomulikult on eelkõige tähtsaim tulla võistlema ning ennast proovile panna ning üritusest häid emot-

sioone hankida.

Sellel kevadel saab veel Tartumaa suvemängude raames osaleda ujumises, jahilaskmises, jalgrattakrossis, jalgpallis, naiste võrkpallis, kergejõustikus, orienteerumises ja krossijooksus. Selleks on vaja ainult head tahtmist ning endast teada anda.

HEIKI SARAPUU

Suusahooaja lõpetuseks

algus lk. 9

ratta- ja jooksuüritused kindlustavad aastaringse võimaluse ja ka vajaduse mitte ainult tugitoolispordiga tegelda.

25. veebruaril peeti Jaak Mae kodukandis Albul ETV-Hansapanga sarja III etapp – pikad distantsid klassikalises stiilis ühisstardist. Kui Tartu maratoni päeval nädal tagasi oli ideaalne suusailm, siis seekordne nulltemperatuur ja suhteliselt kehvad lumeolud sundisid paljusid sõitu katkestama. M18 klassis sõitsid Rauno Tiimann ja Heiki Möll sel aastal siis endast vanematega konkureerides parimad tulemused, vastavalt 8. ja 18. koha. Ott Uibopuu oli 23. ja Sander Kulu 21. (tubli!). Marko Otsus ja Krista Jalajas ei startinud haiguse tõttu. Järgmisel päeval põikasime Valgjärve karikavõistlustele, kus läks nii: Heiki Sarapuu 4., Livian Laaneots 3., Krista Jalajas 2., Heiki Möll ja Rauno Tiimann sprinditeates 4., Ott Uibopuu ja Sander Kulu ka 4.

ETV-Hansapanga sarja viimasel etapil Tallinnas suutis head vormi näidata ainult Rauno Tiimann – hooaja parim 7. koht ja üldkokkuvõttes 70 poisi seas 10. koht. Omavanustest oli ta 3., mis on heaks hüppelauaks järgmisel hooajal. Hooaja

säravamaks tulemuseks jääb ikkagi Marko Otsuse pronksmedal Eesti MV-lt junioride klassis.

Lehenumbri ilmumise aegu on talv unustatud ja kevad käes. Suusad-uisud-kelgud on suvekorterites, ruumi on nende jaoks teinud näiteks jalgrattad. Mis muud kui pumpame kummid õhku täis, õlitame ketid – ja sadulasse! Mina isiklikult sätin õngelatte ja spinninguid, sest mine sa tea...

Ilusat kevadet!

HARRI KÖKS,

Ülenurme Gümnaasiumi suusatreener

KOMMERTSTEKST

Värsked uudised kohvi kõrvale!

Tänases kiires ühiskonnas on informatsiooni kättesaadavus üks olulisemaid tegureid, mis mõjutab meie elu. Lehe uudised ei ole oma olemuselt küll kõige kiiremad, aga hea oleks neid lugeda juba hommikukohvi kõrvale.

Express Post on ajakirjanduse tellimuste vastuvõtu ja kojukande firma, mis tegutseb juba aastast 1997. Alates maikuust võtame ajalehtede Postimees ja SL Öhtuleht varahommikuse kojukande enda hooleks ka Ülenurme vallas. Meie kolme osapoole koostöö tulemusena peaksid värsked lehed jõudma teie postkasti kella seitsmeks.

Lehe varahommikune kiire kohaletoimetamine on oma olemuselt natuke teistsugune protsess kui päevane kojukanne. Juba täna teeme ettevalmistusi kojukande ladesaks korraldamiseks, kontrollime tellijate andmeid, aadresse. Lehetellijatel palume kindlasti oma postkastid korralikult märgistada, olgu selleks siis korterinumber või maja number koos nimega, juriidilistel isikutel firma nimi. Vastasel juhul ei saa me kindlustada posti õigeaegset ja korrektset kohalejõudmist. Kindlasti palume kõigil lehetellijatel üle vaadata oma postkasti lukustus. Lahtine katkine postkast on meeldiv ahvatlus varahommikustele pikanäpumeestele.

Iga uus asi tahab natuke harjumist ja sissetöötamist. Öeldakse, et tegijal juhtub. Võib juhtuda ka meil, et kõik ei laabu kohe esimesest päevast täpselt nii, nagu on plaanitud. Palume juba ette lehetellijalt vabandust, kui käivitamisel esineb tõrkeid. Lehe kiirel kohalejõudmisel mängivad rolli

LUGEJA KIRJUTAB

Kuidas pääseks aiamaale?

Umbes viis aastat tagasi eraldas Ülenurme Vallavalitsus Tõrvandi elanikele maatükid aleviku taha metsanukka. Tee sinna oli nagu põllumehe tee ikka, aga inimesed parandasid ja täitsid seda, nagu jõudu oli ja nüüd saab sinna ilusa ilmaga ka autoga juurde. Maalapid on kõigil ilusti haritud-väetatud, väikesed kasvuhooned ehitatud ja inimestel on plaanipäraselt rajatud. Paraku on vana kuurilokatsi külge paelaga seotud suur rotveiler. Õil-sat tõugu koer ulatub teeni, kust enne käis kõik see rahvas, kellel aialapid metsanukas (teist teed sinna polegi). Tee kuulub vallale, aga, kallid vallalaisad, tulge nüüd appi – keegi ei julge sellest rotveilerist mööda minna, sest ega ta seal ju lama, tema kaitseb oma territooriumi nii, et kuur väriseb ja ila lendab! Tagatippu on kohal veel väike valge koeranäss, kes püüab mööduja püksisäär näksata. Üritasime mööda minna, aga katseks see jäigi. Majasine oli autosid täis, aga õues oli ainult kaks eelkooliealist lapsukest, kes püüdsid meid aidata, kuid toasolevad täiskasvanud vist mõtlesid küll, et "mis nad siis tulevad meie krundi taha kõndima".

Inimesed on nutikad. Vanasti tõsteti hermetont lindude tõrjeks, nüüd seotakse rotveiler paela otsa inimeste peletamiseks. Kas peaks siia sekkuma vallavalitsus või hoopis loomakaitse selts? Pidada taolist suurt kurja looma lühikeses päela otsas ja kohas, kus inimesed teda paratamatult häirivad – see teeb ju sellest koerast paratamatult lihtsalt murdja! Kahju loomast, kahju inimestest. Loodame, et lahendus leitakse ruttu, sest kevad edeneb kiiresti ja nii haige vanamemm kui ka ema kolme lapsega tahaksid ju aiamaale pääseda!

Metsanuka aiapidajate nimel
HILVE
(autor on toimetusele teada)

nii trükiprotsess, ilmastik, teed kui ka inimesed. Tegureid, mis mõjutavad, on palju ja vahest juhtub, et mõni lüli annab järele. Igast ebakõlast ajalehe kätte-saamisel palume meid kohe teavitada klienditeeninduse telefonil 666 2534. Ainult üheskoos saame asjad korda ja värsked lehed Teie hommikukohvilauale.

Tervitustega
SVEN SUURRAID, AS Express Post peadirektor

ex press OST AS Express Post on 1997.a tegutsev Eesti Meedia ja Ekspress Grupi tütarettevõtte, mis kannab koju kõiki Eesti suurimaid ajalehti ja ajakirju.

Seoses kandeala laienemisega alates maikuust pakume Ülenurme vallas tööd

LEHEKANDJATELE

(jalgsi ja autoga)

Kui Sa

- oled aktiivne ja liikuv,
- armastad vara tõusta,
- vajad osalise ajaga tööd,
- vajad lisateenimise võimalust.

Siis pakume Sulle

- põhipalka 40 krooni tund + reklaamikande tasud,
- tööaega varahommikul kell 5.00 kuni 6.45,
- töövahendeid ja tööriideid,
- auto kasutamisel kompenseerime kulud.

Võta ühendust aadressil Sõbra 56, Tartu
või tööpäevadel kell 9.00–16.30
telefonil 733 6674, www.tellimine.ee

POLITSEIELU

Politsei annab teada

Ajavahemikul 20.veebruari 17.aprillini on Ülenurme vallas tabatud 13 joores juhti, neist 4 suhtes alustati kriminaalmenetlust. Kiiruseületajaid tabati 22.

Ajavahemikul 13.aprilli kella 16.00 kuni 17.aprilli kella 08.15 varastati Ülenurme alevikus Tööstuse tee 5 Tehnopargi ehitusobjektilt 16 aluse-täit, kokku 1280 plokki fibo-plokke koguväärtusega 37500 krooni.

15. kuni 30.märtsini varastati Reola külas AS-i Saarek territooriumil seisnud lintraktori T-75 kütusepaagist erinevatel päevadel kokku 250 liitrit diiselkütust koguväärtusega 2500 krooni.

29.märtsil andis kodanik Pihel 13-aastasele Kristole Ülenurme alevikus Tooma poe juures võltsimistunnustega 500-kroonise, et viimane läheks poodi ja ostaks selle eest kaupa.

3.aprillil kella 19.00 paiku lõhuti Tõrvandi alevikus garaa-ide juures seisnud sõiduauto VW Vento, registreerimisnumbriga 325 TAV, vasakpoolne tagumine tuleklaas. Lõhkumisega tekitati kahju 600 krooni.

Käesoleva aasta jaanuari keskpaigast kuni 31.märtsi kella 6.50 varastati Ülenurme alevikus Veini kinnistult 17 rummi küttepuid koguväärtusega 8500 krooni.

Ajavahemikul 26.märtsi kella 16.00 kuni 29.märtsi kella 11.00 käidi sees Ülenurme alevikus Vahtra 12 majas ja kõrvalhoonetes. Varastatud asjad ja kahju on selgitamisel. Ajavahemikul 19.märtsi kella 12.00 kuni 24.märtsi kella 16.00 murti samal aadressil sisse kõrvalhoonetesse ja üritati sisse murda maamajja. Kõrvalhoonest varastati võsalõikur, elektrikeevitusaparaat, VW Passati veljed koos rehvidega (4 tk), 2 20-liitrist rohelist värvi bensiinikanistrit koos bensiiniga ja

traktori kütusepaagist varastati umbes 20 liitrit kütust. Lõhkumisega tekitati kahju 200 krooni, vargusega tekitati kahju kokku 7700 krooni.

Ajavahemikul 14.märtsi kella 19.00 kuni 15.märtsi kella 08.30 varastati Soinaste külas Ülevälja tee 14 ehitusobjektilt 8 pakki penoplasti (Läti päritolu, pakitud läbipaistvasse kilesse kollaste kirjudega Baliospolstireas, pakis 10 tahvliit mõõdu- dega 5x100x100cm). Sündmuskohal jäled puudu- vad, kuna töömehed ei avastanud vargust kohe. Kedagi kahtlustada ei oska.

Õöl vastu 13.märtsi püüti Tõrvandi alevikus Ringtee 15 maja juurest varastada sõiduautot VAZ 2103 (sõiduki väärtus 7000 krooni). Süüteluku- juhtmed olid lahti tõmmatud. Autost püüti varastada ka automagnetoolat väärtusega 500 krooni.

Ajavahemikul 8.märtsi kella 20.00 kuni 9.märtsi kella 9.30 varastati Ülenurme alevikus Uus 1 maja ees seisnud sõiduauto MB 200 küljest küljpeeglid, kahju 1000 krooni.

Ajavahemikus 9.märtsi kella 00.30 kuni 9.00 varastati Laane külas Loojangu 7 ehitusobjektilt (krundilt) 2 alusetäit fibo-plokke (2x96 tk).

Õöl vastu 25.veebruari mindi Külitse külas Avaste tänav 6 ehitusjärgus maja teise korruse kaudu sisse ja varastati majast järgmised esemed: 2 Velux'i katuseakent, elektriline segusegaja, gaasipõleti (soojapuhur), nurgasaag DEWALT 473, mõõdistuslaser TAMOLINER III, kaks MAKITA lööktrelli, akutrell MAKITA koos 1 laadija ja 3 akuga, akutrell DEWALT koos 2 aku ja 1 laadijaga. Vargusega tekitati kahju kokku 39000 krooni.

Meeldivat ja rahuiliku kevade jätku!
ARGO SMIRNOV

Meie kohalikku hariduselu ilmestab väga palju positiivse kõrval kahjuks ka taoline pilt, kus vahetundides koguneb teeäär tubakatööstuse toodangu austajatest sedavõrd täis, et kõik ei mahu korraga fotoaparaadi kaadrisse ära – nagu pioneerilaager! Ega nad kõik suitsu pahvi, muist vaatab niisama ja suhtleb, küllap räägib semudele suitsetamise kahjulikust mõjust tervisele. Nii konstaabel kui koolidirektor on andnud "Olevikule" lubaduse järgmises lehe- numbris rääkida sellest, mida on ette võetud, et Ülenurme alevikust läbisõitjale ei jääks (ekslükku) muljet, et meie koolis tohibki karistamatult piibutada.

INFO

ALATES 24.APRILLIST

sõidab Ülenurme (tulevase) poe eest linna Kaunase puisteele ja tagasi AS Automeni väikebuss. Firma juht Aivar Sööt kinnitas, et kuigi sõidugraafikus pole näiteks koolimaja peatust, siiski teevad bussijuhid nõudepeatuse kooli juures ja vajadusel mujalgi.

LIIN 33A - E.T.K.N.R.E									
Kaunase pst. - Ravila - Lõunakeskus - Raha Hotell - Tõrvandit - Ülenurme									
-Interval/ 90 min, vaheteg 12:10 - 13:55									
Kaunase pst.									
Kaunase pst.	07:10	08:40	10:10	11:40	...	22:10			
Kaunase pst.	07:11	08:41	10:11	11:41	...	22:11			
Ravila	07:12	08:42	10:12	11:42	...	22:12			
Lõunakeskus	07:15	08:45	10:15	11:45	...	22:15			
Raha Hotell	07:16	08:46	10:16	11:46	...	22:16			
Tõrvandit	07:17	08:47	10:17	11:47	...	22:17			
Ülenurme	07:18	08:48	10:18	11:48	...	22:18			
Ravila	07:20	08:50	10:20	11:50	...	22:20			
Lõunakeskus	07:21	08:51	10:21	11:51	...	22:21			
Raha Hotell	07:22	08:52	10:22	11:52	...	22:22			
Tõrvandit	07:23	08:53	10:23	11:53	...	22:23			
Ülenurme	07:24	08:54	10:24	11:54	...	22:24			
Ravila	07:25	08:55	10:25	11:55	...	22:25			
Lõunakeskus	07:26	08:56	10:26	11:56	...	22:26			
Raha Hotell	07:27	08:57	10:27	11:57	...	22:27			
Tõrvandit	07:28	08:58	10:28	11:58	...	22:28			
Ülenurme	07:30	09:00	10:30	12:00	...	22:30			
Ravila	07:31	09:01	10:31	12:01	...	22:31			
Lõunakeskus	07:33	09:03	10:33	12:03	...	22:33			
Raha Hotell	07:38	09:08	10:38	12:08	...	22:38			
Tõrvandit	07:55	09:25	10:55	12:25	...	22:55			
Ülenurme	08:00	09:30	11:00	12:30	...	23:00			

Lühitud sõidugraafika kõikumine + 3 min.

Väljumised Ülenurme suunas

Kaunase pst. 7:10, 8:40, 10:10, 11:40 vaheteg

14:40, 16:10, 17:40, 19:10, 20:40, 22:10

Ravila 7:17, 8:47, 10:17, 11:47

14:47, 16:17, 17:47, 19:17, 20:47, 22:17

Lõunakeskus 7:33, 9:03, 10:33, 12:03

15:03, 16:33, 18:03, 19:33, 21:03, 22:33

LIIN 33A - E.T.K.N.R.E									
Ülenurme - Lõunakeskus - Ravila - Kesklinn - Kaunase pst.									
-Interval/ 30 min, vaheteg 12:10 - 13:55									
Ülenurme									
Ülenurme	06:30	08:00	09:30	11:00	...	21:30			
Lõunakeskus	06:36	08:06	09:36	11:06	...	21:36			
Ravila	06:39	08:09	09:39	11:09	...	21:39			
Kesklinn	06:40	08:10	09:40	11:10	...	21:40			
Ravila	06:42	08:12	09:42	11:12	...	21:42			
Kaunase pst.	06:43	08:13	09:43	11:13	...	21:43			
Tartu Maja	06:44	08:14	09:44	11:14	...	21:44			
Tagla	06:46	08:16	09:46	11:16	...	21:46			
Kesklinna	06:47	08:17	09:47	11:17	...	21:47			
Harja	06:48	08:18	09:48	11:18	...	21:48			
Lai	06:49	08:19	09:49	11:19	...	21:49			
Palmiste	06:50	08:20	09:50	11:20	...	21:50			
Ravila	06:52	08:22	09:52	11:22	...	21:52			
Tartu (Kesklinn)	06:55	08:25	09:55	11:25	...	21:55			
Asla	06:56	08:26	09:56	11:26	...	21:56			
Silla	06:58	08:28	09:58	11:28	...	21:58			
Anne	07:02	08:32	10:02	11:32	...	22:02			
Sõpruse pst.	07:03	08:33	10:03	11:33	...	22:03			
Kivimäe	07:04	08:34	10:04	11:34	...	22:04			
Rahumäe	07:05	08:35	10:05	11:35	...	22:05			
Anne Olen	07:06	08:36	10:06	11:36	...	22:06			
Kaunase pst.	07:07	08:37	10:07	11:37	...	22:07			

Väljumised Tõrvandit ja Ülenurme linna

Tõrvandit 6:25, 7:55, 9:25, 10:55 vaheteg

linna 13:55, 15:25, 16:55, 18:25, 19:55, 21:25

Ülenurme 6:30, 8:00, 9:30, 11:00

linna 14:00, 15:30, 17:00, 18:30, 20:00, 21:30

Kõigile suurtele ja väikestele spordisõpradele pühapäeval, 30.aprillil kell 12.00

II VOLBRIMATK

start

Ülenurmes Poldri tn 1 parklas matkarajaks poldring pikkusega 7,9 km

Matkarada võib läbida, kasutades erinevaid tervisespordi liikumisviise: kepikõnd, jalutamine, jooksmine, rattasõit vm. Kaasa võta oma pereliige, hea sõber või naaber. Pärast matka soe tee ja väike maiustus.

Info: toomas.kivend@yle.edu.ee
tel 5111549

REOLA KULTUURIMAJAS

29.aprillil kell 18.00

KEVADINE TANTSUPÄEV
Anna Raudkats 120

tantsime rahvatantse ja rahvalikke tantse õpime country-line tantse vestlusringis on tantsumemm Helju Mikkel

tantsumuusikat ansambli Prii
sissepääs tasuta

ÜLENURME MUUSIKAKOOLIS

20.mail kell 14.00

Tartu Linnamuuseumi saalis lõpetajate kontsert-aktus

25.mail kell 18.00

Ülenurme Gümnaasiumi aulas kevadkontsert-lõpuaktus

uute õpilaste vastuvõtukatsed
27.mail kell 12.00

Õnnitleme eakaid sünnipäevalapsi!

80

Jelena Kaikonen

sündinud 13.aprillil 1926.a
elukoht Külitse külas

ÕPILASÜRITUSED

Ülenurme Gümnaasiumis

28. aprillil kell 9.00

12. klasside tutiaktus

28. aprillil kell 12.00

näitemängupäev

11. mail kell 12.00

gümnaasiumi spordipäev

30. mail kell 8.00

8. ja 10. klassi üleminekuksamid

30. mail kell 13. 00

grillipidu

31. mail

parimatele õpilastele preemiaekskursioon

1. juunil kell 9.00

9. klassi tutiaktus

kell 12.00

direktsiooni vastuvõtt parimatele õpilastele

5. juunil

viimane koolipäev, tunnistused

6. juunil

algab koolivaheaeg

17. juunil

kell 12.00 9. klassi lõpuaktus

21. juunil

kell 14.00 12. klassi lõpuaktus

ABITURIENT MÕTLEB, PANEB KIRJA...

Kirjandini on jäänud loetud päevad ja õhus on pinget tunda, kui istud 12. klassi tunnis. Paa- nika vaheldub võltsnaeru ja närviliste viahahoo- gudega. Kõik tunded on aga näilised, sest ainus emotsioon, mis hetkel valitseb, on hirm. Hirm eksamite, keskkooli lõpu ja tundmatu tuleviku ees. Kui kaua aga mäletab see kool just meie lendu ja meie lahkumispisaraid? Olen keskkoolis täheldanud ühte nähtust: isiksused tulevad ja lähevad, aga positsioonid ja reputatsioonid jäävad.

Paanika on kindlasti esimene sõna, mis pähe kargab. Alles olin väikene nipsakas pilkanäaps, nüüd juba iseseisev naine.

Vaadake, õpetajad, mida te teinud olete! Te olete muutnud meid mõtleivateks fruktideks...

Nii vähe on jäänud: viimased hingetõmbed, higi-
piisad, lõpuspurt, finiš paistab juba. Laske ainult üle
joone ellu joosta. laia maailma.

Siin on nii toredad inimesed, aga edasi tuleb minna. Nagu Ekke Moor ütles, et tuleb otsida lahtisi allikaid. Mina lähen varsti neid otsima, aga ainult juhul, kui kõik hästi läheb ja mingisugused „meeldivad ootamatused” mind nüüd veel ei taba.

Peas keerlevad lõpupeo mured, mida selga panna... Kurb, et kõik ilus on läbi saamas ja peab jälle otsima oma kohta päikese all.

Kurb, et puhkekeskuse külastusaeg saab läbi ja tuleb hakata uuesti uut kohta otsima.

Naudi suve ja oleks juba õppimisest vaba!

Kui oleks võimalik aega tagasi keerata, siis teeksin ma seda kindlasti. Aga kirjandite hindamishuendi muutmine – kuidas üldse võib teha muudatusi mõni aeg enne eksamit? See ei ole normaalne.

Õppige hoolega ja ärge jätke asju viimasele minutile!

Mina mõtlen praegu ainult kirjandist ja ka oma hinnete parandamisest.

Loetud päevad, tunnid, minutid... ja siis heliseb viimane koolikell. Klassiruumis targa jutu kuulamine jääb minevikku. Üks tähtsam etapp on läbitud ja ees ootab... teadmatust. Meil on aeg pesast välja lennata ja iseseisvalt otsuseid langetada. See maja, kus ma suurema osa oma elust olen veetnud, jääb alati mulle südamedaseks. Aga meie... meie oleme suureks saanud.

Tuleb veel natuke närveerida tulemuste pärast ja nautida lõõsupidu, mis on meile kõigile väga tähtis ja kurb, sest see on viimane päev, kui me veel kõik koos oleme.

Miks valdab mind tüdimus kõigest? Kas selles on süüdi kooli, kodu või sõbrad? Kas minna ülikooli või kutsekasse ametit õppima..?

Mida vanemaks me saame, seda kiiremini läheb aeg. Nüüd soovin, et polekski nii kiiresti suureks kasvanud. Mida kõike ei annaks kas või ühe päeva

eest, kus saaks lõunauinakut teha. Ja kartus ebaõnnestumise ees on hakanud suurenema.

Mida lähemale jõuab kooli lõpetamine, seda rohkem tekib inimesi, kes tahaksid, vaatamata kõigele, veel koolis käia. Need aastad pidavat olema just inimese kõige paremad aastad elus.

Igal juhul sellel õppeaastal enam eriti õppida ei viitsi.

Abiturent mõtleb sellele, kuidas ta suvel rannas
õlut joob ja naise landib.

Kas minna edasi õppima või tööle? Kuidas saaks pidu panna ja kuhu minna?

Tegelikult on praegu meie elu üks tähtsamaid hetki, me paneme paika oma tuleviku, teeme tähtsaid otsuseid, mis mõjutavad meie elu.

Abiturient hakkab mõne päeva pärast tundma suurt puudust oma armsaks saanud klassikaaslastest, õpetajatest ja koolimajast.

Kooli parim õpetaja on Peep Reimer, ajalugu on küllalt igav aine, aga ta oskab teha aine huvitavamaks, tuues juurde põnevaid fakte. Oleme piinunud õpetajaid oma üllatava käitumisega, eriti oma klassijuhatajaid, kuid sellised on ju noored. Ja tege- likult keemia õpetaja Leela on ka väga hea inimene, kuigi püüab ennast näidata kurjana.

Väikeses koolis, kus kõik üksteist tunnevad, on parem õppida kui suures koolis, kus paljud on võõrad.

Kõik väikesed poisid ja tüdrukud võiksid enne 12. klassi lõppu suureks saada.

Kõige hoolivamad õpetajad on need, kes sunnivad õpilasi tagant, ja need õpetajad, kes ei hooli, võtavad tundi vabalt.

Ei pea enam õppima ja koolis käima. Ees on valikud, mis määravad ülejäänud elu saatuse...

Hirm, paanika, kartus eksamite ees... lõpetamine... me kõik läheme oma teed ja ei pruugi enam kohtuda. Algab kauaoodatud elu ja täiskasvanumaailm, mida juba kaua oodatud. Miks me ei hakanud õppima õigel ajal?

Klassijunatajad peavad meile loenguid puudutud tundide kohta, öeldes, et me kunagi kahetseme, et ei kasutanud seda hästi antud aega õigesti ära... juba enne 12. lõppu kahetseme seda... juba...

Õelda oleks nii palju ja samas ei midagi. Tege-
likult on see kõik masendavalt lõbus ja lõbusalt
masendav. Lõpp on lähedal, kõik surub sind viimase
veretilgani töötama ja sina püüad normaalseks
jääda...

See kolm aastat on läinud liiga kiiresti, on olnud palju uusi kogemusi – palju, millest õppida ja palju, milles pettuda.

Kõvasti tuleb pingutada, et saada oma „sabad” ära parandatud.

ABITUURIUM
2006. AASTAL

31. MÄRTS, REEDE

On teine tund. Kodanikuõpetus koos Tarmo Kerstnaga, aga ainus, kes peale minu veel puudub, on õpetaja. Ilmselt ta kohe tuleb, sest alles helises eelkell. Kuigi imelik, ta ei jää kunagi hiljaks! Tavaliselt hilineme meie. Ma arvan, et siin on midagi kahtlast.

Näed sa, klassi uks on ka lahti! Nojah, sammun siis klassi, istun pinki ja otsin kotist asjad välja. Nii, pastakas, prillitoos, vihik ja õpik. Õpik? Kus õpik on? Oh ei - ega jälle ometi. Jälle jäi koju. Seega tuleb ennast sebidu kellegi kõrvale, kellel õpik on.

Koridoris olid sammud, kodanikuõpetuse õpetaja vist tuleb. Uks läheb lahti ja – oh seda imetust – Ivo Porkon! Me oleme sõnatud... mõnda aega, sest me ei saa aru, mis toimub ja meile saadetud õpetaja ei ole eriti aldis selgituste jagamisel. OK, loeme siis, kui ta nii ütleb. Ikka ei anna rahu. Huvitav, kas õpetaja Kerstna on haigeks jäänud?

Jälle sammud. Uks läheb lahti ja... misasja? Küsin teistelt, et kuulge, mis kuupäev täna on. Keegi vastab vaevu kuuldavalt, et 31. märts. Ah nii! Homme on ju esimene aprill!

Läbinud edukalt fotosüüdistuse valmistamise õppealajuhataja valvsa pilgu ja arvutiõpetaja helkeva fotokaamera ees, jätkame tööd kuni vahetunnikellani. Kell heliseb. Meie uus õpetaja kiidab meid ja meie lähme, hinges teadmine, et see oli õpetajatepoolne esimene aprilli üllatus. Hästi kavandatud. Minu kiidusõnad neile!

Aga väike segadus on ikka hinges. Kuigi jah, ehk tuleb see kevadest. Kes teab, kes teab.

JANE PEDA, 12. KLASS

“Ja nüüd hingame sisse!” (Lea Ehrlich alias Ester Sädemets).

Ivo Porkon alias Tarmo Kerstna.

“Peaasi, et õpetaja ellu jääks!” (Tarmo Kerstna alias Lea Ehrlich).

INGLISE KEELE ÕPETAJA

Kevad on lõpuks kätte jõudnud ja kooli lõpp astub kiirel sammul järjest lähemale, kuid see, et meil on vahepeal uus õpetaja tulnud, on jäänud märkimata.

Sügisel kooli tulles avastasime, et lisaks teistele uutele õpetajatele on meil üks uus inglise keele õpetaja USA-st. Tema nimi oli Jason Danek ja temast me oleme juba kirjutanud. Kuid arvatavasti paljud ei tea seda, et meie kõigi lemmik-õpetaja pidi perekondlikel põhjustel kodumaale tagasi lendama. Niisiis algas jaht, otsimaks uut inglise keele õpetajat, keda Eesti õpetajate turul teatavasti pole just kerge leida.

Siiski oli meil õnne ning teine semester algaski koolis uue õpetajaga. Temast oli algul ehk raske aru saada, kuna õpetaja on pärit Šotimaalt ning see aktsent segas, kuid nüüd on enamik õpilasi temaga väga rahul, sest igas tunnis saab lisaks õppimisele ka väheke nalja. Ta käib ka Tartu Len-nukolledis inglise keelt õpetamas.

Gordon Leman, kes on palju aastaid õpetajana töötanud erinevates riikides, on eestlannaga abielus ja on siin elanud juba viis aastat ning mõistab seda keelt üpris hästi, nii et tundide ajal õpetajat taga rääkida pole mõtet. Seda pole vajagi! Ta on rikas – rikas oma elukogemuste poolest. Tõesti! Leman on hästi huvitav inimene. Päris tihti jutustab ta oma põnevatest juhtumitest eri töökohtades. Iga tund teeme midagi uut: mängud, ristsõnad, võistlused jne. Ja ei midagi ranget.

Viimasel ajal on meil palju inglise keel õpetajaid vahetunud ja sellega seoses on tekkinud väikesed segadused, kuid samas on tore suhelda uute erinevate inimestega ja jagada oma maailmavaateid.

MERLIN PONNA
12.KLASS

• 18 aprillil oli Ülenurme Gümnaasiumi õpilastel hea võimalus kuulata Soome Savonlinna Kunstikooli õpilaste kontserti.

LUUBI ALL FREDI KAASIK

Järjekordselt on luubi alla sattunud üks meie kooli õpilastest. Seekord on tegu 11. klassi õpilase Frediga, kes on meile juba aastaid tõestanud oma lauluoskust.

Mis sa arvad, mille pärast Sa luubi alla sattusid?

Ei oska öeldagi. Ma pole ju nii väike, et ainult luubiga mind näeb. Äkki on asi minu sarmis!

Mida pead oma suurimaks saavutuseks?

"Jõulutähe" võit.

On sul eeskujusid?

Eeskujudeks on kõik inimesed, kes teavad, mida elult ootavad ja kuidas seda saavutada.

Mille poolest oled rikkam kui pool aastat tagasi?

Sain omale juurde Eurovisiooni eelvooru kogemuse.

Mida teed omal vabal ajal, millised on hovid?

Ma peamiselt laulan, aga igal vabal võimalusel käin ma metsas jahil.

Sinu lapsepõlve unistus?

Ma tahtsin väiksena politseinikuks saada ja pätte püüda.

Millised on tulevikuplaanid?

Eks seda veel vaatab, mis saab, aga arvan, et kisub vist sinna TTÜ poole.

Milline on sinu elu moto?

Võta elult kõik, sest elad ju vaid korral!

KÜSITLES MERLIN PONNA

MEIE VILISTLASED

Selles numbris on meie vestluskaaslasest vilistlane Heli Margus (neiupõlvenimega Tamm) – II. lend, klassijuhataja Karmen Aso.

Millal viimati külastasite Ülenurme Gümnaasiumi?

1. septembril 2005. aastal muusikakooli aktusel.

Kas ÜG on selle aja jooksul palju muutunud?

Muidugi! Meie ajal ei olnud võimalat ega stadioni. Eks see aeg muudab kõike.

Mida läksite edasi ka õppima pärast ÜG lõpetamist?

Õppisin edasi Rápina Sovhoostehnikumis.

Milline oli Teie esimene 1. september?

Alustasin oma kooliteed Reola kaheksaklassilises koolis 1. septembril. Aktus oli meil Uhti kultuurimajas, kust pärast tulime kõik koos koolimajja. Illus päev oli.

Nimetage üks lemmikumatest kooliüritustest ja kirjeldage seda.

Üritusi oli palju. Kuna laulsin ansambelis, sai neist kõigist aktiivselt osa võetud. Eriti vahva oli

1985.a nääripidu. Muidugi olid toredad ka aastapäevapeod.

Nimetage mõni ebameeldiv kooli üritus.

Ebameeldivused on mul kombeks unustada. Aga väga kurb päev oli õppealajuhataja Viola Kõivu matus.

Kas juhtus ka õnnetusi, mis nüüd tagantjärele mõeldes naljakad tunduvad?

Ei meenu.

Kas olite klassis ulakas? Keegi ju ikka oli...?

Olin igati korralik koolilaps. Eks juttu sai vahel tunniajal ikka aetud. Aga muidugi on igas klassis keegi selline ulakas tegelane.

Mitu popipäeva ette juhtus?

Lihtsalt niisama tundidest puudumist ei mäleta. Mingi põhjus oli ikka.

Kes oli lemmikõpetaja ja miks?

Lemmikõpetaja oli Kalev Lindal, sest ta oli alati nii lõbus ja aktiivne.

Mitu korda olete unes kooli külastanud pärast lõpetamist?

Vist nagu polegi. Vähemalt ei meenu hetkel.

Mida Te ÜG-st kõige rohkem taga igatsete?

Kooliaeg oli tore, aga milleks möödunud taga igatseda.

Küsitles MERLIN PONNA

KOOLIDIREKTOR PRANTSUSMAALT

Oleme harjunud sellega, et eestlased käivad välismaal uusi kogemusi omandamas. Nüüd on esmakordselt kahenädalasel töövisiidil Ülenurme Gümnaasiumis ja Tartu Descartes'i Lütseumis Marc Chaqalli kolledži direktor Jean-Claude Possompès Prantsusmaalt. Tema töövisiidi eesmärgiks on saada ülevaade koolijuhtimisest ja vastused järgmistele küsimustele:

- 1) koolidirektori staatus, missioon ja ülesanded;
- 2) individuaalne lähenemine õpiraskustega õpilastele;
- 3) eestvedamine koolis: autonoomia; kooli arengukava;
- 4) erivajadusega õpilased (puuetega, ülekasvanud laosed);
- 5) koolielu analüüs, lähtudes tööst koolis esineva ebaviisakuse ja koolivägivallaga.

Jean-Claude Possompès on üks kümnest prantsuse koolidirektorist, kes said samasuguse tööühenduse erinevatesse Euroopa Liidu riikide koolidesse.

OLEV SALUVEER,
Ülenurme Gümnaasiumi direktor

ÕPILANE *VERSUS* ÕPETAJA

Vestlevad Gerda Peda ja Laura Valli (7.a klass) ning õpetaja Linda Laasik

GP, LV:1. Kust tekkis Teie huvi vene keele vastu? Kas see oli ka koolis üks Teie lemmik-õppeainetest?

LL: Kõigepealt oli huvi lugemise ja kirjanduse vastu. Uudishimust (Tartu linnas avati uus kesk-kool) läksin vene keele eriklassi ning seal oli vene keelt 8 tundi nädalas! Sellise suure tundide hulgaga tekkis asja vastu paratamatult huvi. Eks see olegi nii, et mida suuremad on teadmised, seda rohkem tahad ainet õppida. Õpetajaks tahtsin aga saada tänu koolipraktikale.

Teine huvi pakkuv aine kooliajal oli matemaatika. Kuni 9. klassini võtsin matemaatikaõpikut kui lihtsalt ülesannete kogu. Keskkoolis aga tehti selgeks, et see on ikka ka käsiraamat. Kõiksugused oskused, teadmised kaovad väga kiiresti, kui asjaga ei tegele. Nüüd piirdub minu matemaatika korratabeli ja õppeadukuse protsendi arvutamisega. Nägin teadmiste tuhmumist maakoolis, kus 8. klass oli ilma vene keele tundideta olnud pool aastat. Kõigepealt alustasimegi 6. klassi materjali kordamisega.

Vene keele õpetaja kõrvuti matemaatika-õpetajaga olidki mu lemmikõpetajad.

GP, LV: 2. Mis on koolis Teie töölooleku ajal muutunud? Mõtlemine nii õpilaste kui ka uute õppestusteemide suhtes. Millised on Teie mõtted seoses uue hindamissüsteemiga?

Mida arvate e-koolist? Mitme aasta jooksul Teie arvates Ülenurme Gümnaasium "arvuti-seerub"? (Millal on igal õpetajal ning millal igal õpilasel oma arvuti laual?)

LL: Suhtumine ja väärtushinnangud! Muutunud on ühiskonna, lastevanemate ja õpilaste suhtumine, nõudmised, ootused ja lootused. Tekivad probleemid, sest väärtushinnangud on muutunud liialt kiiresti ja on liialt erinevad. Tahaks küsida, kas vajalikud on hindend või teadmised.

Uus hindamissüsteem tundub mulle veider. Esmapärgul on see lapsesõbralik, tegelikkuses oma olemuselt õpilastele ohtlik. Hinne „3“ ei tähenda enam rahuldavaid teadmisi.

E-kooli idee iseenesest on suurepärane ja igati ajakohane uuendus. Loomulikult siis, kui minu laual on arvuti... nii paari aasta pärast. Õpilased saavad oma arvuti... ei oska öelda.

GP, LV: 3. Mida arvate klassijuhatamisest? Millised on selle positiivsed ning millised negatiivsed pooled? Kumb pool jääb peale?

LL: Alles klassijuhatamine annab koolielust õige maitse. Lihtne on olla koolis ainult tunniandjana. Klassijuhatamisega seoses tuleb probleeme juurde suhtlemisel nii lastevanemate, õpilaste kui ka kolleegidega. Kipun isiklikult võtma negatiivseid märkusi oma klassi kohta, nagu oleks tegemist minu isikliku probleemiga. Mõtlen: "See on ju ikkagi minu 7.a!" Kogunenud „pipraterad“ valan aga välja vales kohas ja valel ajal. Hea on, kui märkad vabandada... Need suhted, mis on klassi ja klassijuhataja vahel, on erilised. Õige hinnangu saab anda eemalt, kui on möödas paar aastat ja me seisame kõrvuti, mitte vastamisi. Teravad nurgad on maha viilitud, arusaamatused unustatud ja meelde jääb midagi ilusat. Selle nimel tasubki olla klassijuhataja.

LL: 1. Milline peab olema õpilane, kes teeb kõike ja jätab seejuures aega ka endale?

LV: See õpilane peab oskama enda aega väga hästi ära planeerida ning iga tekkivat vaba momenti ära kasutada. Aja väärtuslikkusest saab aru alles siis, kui on nii palju teha. Päevas on ainult 24 tundi ning selle ajaga tuleb kõik vajalik ära teha. Enda näite põhjal võin öelda, et vahel tundub küll, et nüüd jäävad pooled toimetused toimetamata. Kuid see õpilane, kes on endale nii palju kohustusi võtnud, saab aru, et inimesed loodavad tema peale. Ja need ülesanded, mis on antud talle täitmiseks, peabki tema ise ära tegema. Neid ei saa kellegi teise õlgadele lükata. Endale vaba aja leidmine on küll vahel probleemiks – nii palju on kogu aeg teha. Siin aga tulevad „appi“ kaks vanasõna või ütlust (ei teagi, kummad nad on): "Kui kuidagi ei saa, siis kuidagi ikka saab!" ja "Kes palju teeb, see palju jõuab." Tegelikult need ikka toimivad ka.

GP: Selline õpilane on tavaline õpilane. Nagu öeldakse: "Kes teeb, see jõuab." Võib-olla peaks selline õpilane olema korralik ja ta peaks olema õigel ajal õiges kohas. Tegelikult pole "ideaalset" õpilast üldse olemas, sest see õpilane näib lihtsalt selline, sest ta teeb hästi palju asju. Õpetajatele tundub, et selline õpilane on hea, tark jne, kuid tegelikult on see õpilane üks salakavalus ise. Ta oskab asju nii ära kasutada, et need talle oleksid kasulikud ning et keegi ei oleks temast targem ega parem. Ma arvan, et ükskord saabub aeg, mil selle õpilase tegelik pale tuleb välja ning ta ei ole nii tark, hea ega "ideaalne".

LL: 2. Mis teid koolielus häirib?

LV: Mind häirib see, et meie koolis ei tunnustata piisavalt häid õppureid. Vahel tundub, et olümpiaadidel käimine on täiesti õpilase enda asi. Mõneti ta nii on – inimese õpib ikka endale. Aga kui õpilane saab kirja hea tulemuse, siis järgneb tema nimele ju ka kooli nimi. Võrdluseks võib tuua ka teisi naaber-õppeasutusi, kus makstakse kinni bussisõit, õpilasi tunnustatakse kooli ees (nt iga nädal toimuvad kogunemised) ning aasta lõpus toimuvad välismaareisid (nt. Prantsusmaa-reisid said märkimisväärsed kohti saavutanud õpilased sõidusoodustust vähemalt 50%). Siis on ikka mingi stiimul ka, mille nimel pingutada. Kuigi ei saa jätta ütlema, et ka meil tunnustatakse kooliaasta lõpus direktiooni iga-aastasel parimate õpilaste vastuvõtul olümpiaadidel hästi esinenud õpilasi. Ja see on tõesti tore traditsioon.

GP: Mind isiklikult häirib koolielus, et õpilased ei pea enam õpetajast lugu. Õpetaja on nagu mingi post õpilaste jaoks, kes proovib nendest jagu saada ja nendele teadmisi edasi anda. Õpetajate töö meie koolis on raskendatud sellel põhjusel. Mind häirib veel see, et õpetajatel on lemmikud, kellele panakse hindeid näo või nime pärast.

LL: 3. Milline on teie suhtumine koolivormi?

LV: Mina olen koolivormi pooldaja. Arvan, et koolivorm tekitab ühtsustunde. Loomulikult peaks ühtekuuluvustunde aluseks olema midagi enam kui riietuse, kuid koolivorm võiks olla üks osa sellest. Tänu sellele jääks kindlasti vähemaks ka õpilaste vahelisi õiendamisi riietuse pärast. Muidugi saab koolivorm tulla ainult juhul, kui enamik õpilasi seda pooldab ning kui koolivormi kujundamisel on ka õpilastel oma sõnaõigus. Ma saan aru, et endale ei

taheta 3 numbrit suuremat T-särki, kuid miks mitte kanda vormi, kui see on kena.

Arvan, et koolivormi kandmine siiski distsiplineerib õpilast nii majas sees kui ka väljaspool koolimaja.

GP: Ma arvan, et koolivorm ei ole meie koolis vajalik. See ei tuleks kõne allagi, sest pooled kooli-õpilased oleksid selle vastu. Mina isiklikult oleksin erapooletu, sest osaliselt on see ju hea, siis ei oleks koolis enam riietega uhkeldamist. Kuid ühest küljest mulle ei meeldiks, kui kõik kooliõpilased käiksid minuga ühtemoodi riides. Koolivorm peaks olema mugav ja ilusa värviga ning õpilasele paras.

MÕTE!?

Taas heliseb koolikell vahetundi ning pärast hetkelist vaikust tuleb otsida varju, sest on alanud amokijooks söökla suunas. Tegelikult ei saa seda päris nii võrrelda, aga paremat näidet ma ei osanud tuua. Kannatamatult oodatakse sööklaukse taga, kuni on nähtud sisenemiseks „rohelist tuld“.

Otsest küsitlust söökla toitute kohta pole tehtud, kuid kõrvu on jäänud nii mõnigi erinev repliik: „Hakkam sellest toidust puudust tundma!“, „Seda ma küll täna sööma ei lähe!“, „Paljas vesi ju!“, „Lähme kiiresti sööma, enne kui otsa saab!“ Kuid millest see tuleb, et õpilasi üha vähem söömas käima on hakanud? Kas lähenev rannahooaeg? Eriti ei taha seda uskuda. Toidukorra maksumus? Ka see ei tundu õige vastus olevat, sest meie kooli söögituba on märgatavalt väiksem linnakoolide omast. Kuid mis on siis see põhjus, mis võtab sööklala õpilastest hõredamaks (peamiselt just gümnaasiumi poole pealt)?

Arvan, et muret teeb see ruumikitsus, mis seal valitseb. Raske on istuda ja süüa, olles küünarnukiga naabri pudru sees. Palju on sellest räägitud, et söökla tehakse suuremaks, kas siis külje peal või keskelt, ülevalt või alt, aga igatahes sellest on igasuguseid kuulujutte olnud. Kuid kui langeda tagasi reaalsesse maailma, siis peab ju tunnistama, et see on võimatu. Matke need mõtted maha! Oleme harjunud sellise tillukese sööklaga ja seal pakutavate roogadega ning elame edasi õnnelikus harmoonias. Kuid loodame siiski, et kunagi saab ka söökla juurdeehituse. Loomulikult mõistame, et see võtab aega ja nõuab eelkõige raha. Aga unistame ikka, et kunagi võime meeldivalt üllatada millegi enama kui uute supipottide-kausside või lusikate üle.

Head isu kõigile!

NIKI

(autori nimi on toimetusele teada)

Ülenurme koolilehe
toimetas Piret Rannast.